

УРОКИ МУДРОСТІ

«Не самим хлібом житиме людина, але
кожним словом, що виходить з Божих уст»
(Матв. 4:4).

ВІЧНИЙ СКАРБ

№ 9 Вересень 2016

Щомісячна християнська газета

www.lifefsource.com.ua

«Серце
розумне знання
набуває, і вухо премудрих
шукає знання» (Прип. 18:15).

ДЖЕРЕЛО МУДРОСТІ

У пізнанні мудрості вавилонян Даниїл та його друзі значно перевершили інших учнів, проте знання вони отримали не випадково, а завдяки старанному використанню своїх природних здібностей під керівництвом Святого Духа. Вони підтримували зв'язок із Джерелом усякої мудрості, а в основу своєї освіти поклали пізнання Бога. З вірою молоді люди молилися про отримання мудрості і жили відповідно до своїх молитов. Вони були там, де Бог міг благословити їх, уникали всього, що могло послабити їхні сили, і використовували кожну можливість для здобуття різних знань. Вони дотримувалися тих принципів життя, які сприяли зміцненню інтелекту, і прагнули опанувати науки з єдиною метою – прославити Бога. Молоді люди усвідомлювали: щоб бути достойними представниками правдивої релігії серед багатьох фальшивих релігій язичництва, необхідно володіти ясним розумом, удосконалюючи християнський характер. Сам Бог був їхнім Учителем. Постійно молячись, сумлінно навчаючись і підтримуючи зв'язок із Невидимим, вони, як і Енох, ходили з Богом.

Справжній успіх у будь-якій справі – не випадковість і не подарунок долі, а виявлення Божого провидіння, нагорода за вірність і розважливість, доброчесність і наполегливість. Чудові розумові здібності і висока моральність не є справою випадку. Бог дає можливості, а успіх залежить від того, як людина їх використовує.

...Його благодать дається, щоб викликати в нас бажання і дію, але вона не може замінити наших зусиль. Подібно до того як Господь співпрацював із Даниїлом та його товаришами, Він співпрацюватиме з тими, хто намагається виконувати Його волю. Посилаючи Свого Духа, Він зміцнить усякий добрий намір, кожне благородне рішення. Усі, котрі прямують шляхом послуху, зустрінуть чимало перешкод. Могутня підступна сила притягатиме їх до світу, але Господь здатний зруйнувати все, що може принести поразку Його вибраним; Його силою вони спроможні перемогти кожну спокусу, перебороти всі труднощі (Є. Уайт. Пророки і царі, с. 486-487).

МЕЖІ БОГА

Безмежному Богу встановили межі. Ви ніколи не замислювалися, де проходять межі Бога? Ні, ні, не поспішайте відповідати, що Бог безмежний!

Це типова реакція кожного християнина – відстояти велич Бога, і я цілком згоден із цим твердженням. Утім я запевняю вас, що межі Бога справді існують!

Тож де вони, ці загадкові межі?!

Одного разу учні Ісуса Христа опинилися у ситуації, яка оголила концепцію їхнього розуміння могутності Божественного Вчителя (див. Матв. 14:13-32).

Настала ніч. Небесне поле густо всіяли яскраві зерна Божої житниці. Проте учні Ісуса, вражені останнім чудом, ніяк не можуть заснути. Триває невгамовна розмова, пронизана захопленням і прославленням Господа. Це, напевно, було тріумфом і радістю! Проте раптом розмова переривається, а радісні голоси змовкають. Крізь нічну темряву і густий туман пробивається чийсь силует.

– Слава Господу! – закричали учні в один голос, – наш Бог настільки великий, що і природа підкоряється йому! Він іде до нас по воді. Алілуя!

Але ж ні! Усе було зовсім не так! Учні, які того дня стали свідками чуда нагодування безлічі людей (п'яти тисяч чоловіків, не рахуючи жінок і дітей) п'ятьма хлібами і двома рибками, мимоволі подумки встановили Ісусові межі: «Бог цього не може». Радість минула, і вони з острахом дійшли висновку, що це був привид! Перша межа «спливла» на поверхню нічного моря.

– Це Я, – пролунав із темряви ніжний і знайомий голос, – не бійтеся! Ваш страх зовсім безпідставний. Його причина криється в межі, яку ви Мені встановили.

«Із цим треба щось робити, – подумав Петро у відповідь. – Потрібно пересунути цю межу! Точно, потрібно її пересунути!!! Для чого вона мені? Адже наш Бог Всемогутній! І справді, як я міг у Ньому засумніватися?».

– Господи, – сказав він, – якщо це Ти, звели, щоб я прийшов до Тебе по воді.

Почувши згоду, Петро з обережністю вийшов із човна. Шкіру обдало холодом. Усупереч всім законам природи, ноги твердо стояли на поверхні води.

Радість інших учнів зростала з кожним наступним кроком Петра. Як це дивовижно спостерігати за чудесами безмежного Бога!

Та раптом подув сильний вітер. Ноги апостола мимоволі почали тремтіти. Знову це знайоме почуття – страх... Радість вщухала, а море ставало дедалі бурхливішим. З'явилася ще одна межа: «Бог цього не може».

Бог, Котрий створив Усесвіт, Котрий керує всім світом згідно зі Своєю волею, Котрий вже втихомирював бурю на очах учнів, на їхню думку, виявився нездатним зробити це ще раз.

Завжди вважав, що страх і недовіра Богові можуть тільки робити людину запеклою, а її серце кам'яним. Проте, виявляється, недовіра може і пом'якшувати.

Є, щоправда, один нюанс: пом'якшує вона тільки основу під ногами. Вода під ногами Петра «знову стала водою». Те, на чому він стояв, на що

спирался, почало руйнуватися. Погіршувалася ситуація ще й тим, що в цей момент Петро почав тонути відразу в обох «морях». «Море страху» поглинало його ще з більшою силою, ніж та фізична водна поверхня, на якій він стояв мить тому.

– Спаси мене, Господи, – пролунав голос Петра, уякому чітко прослуховувалися нотки відчаю та безвиході...

– Ох, Петре, – сказав Господь, – подаючи йому руку, – ти все ще не віриш. Навіщо ж ти обмежуєш Мене? Чому ж ти не впускаєш Мою силу у своє життя? Ти мав не пересувати межу до наступної проблеми, а повністю її знищити.

– Не бійтеся більше, – звернувся Він до учнів. – Зі Мною можливо все! Можете бути спокійні...

Із цими словами буря вщухла, а межа «пішла на дно».

Хтось шукає межі Бога на краю Всесвіту, з надією зазираючи за чергову зірку. Хтось шукає їх у недосконалості світу, а хтось – у різних течіях філософії. Та, щоб визначити межі Бога, не потрібно далеко ходити. Ці межі – у нашому розумі.

Поміркуйте над Словом Божим: що Воно говорить нам, у що ми віримо? А тепер уважно погляньте на своє особисте християнство.

Погодьтеся, що наше визнання віри різко відрізняється від самої віри. Те, що ми сповідуємо, часто не відповідає нашим діям. Нерідко межею Бога є не що

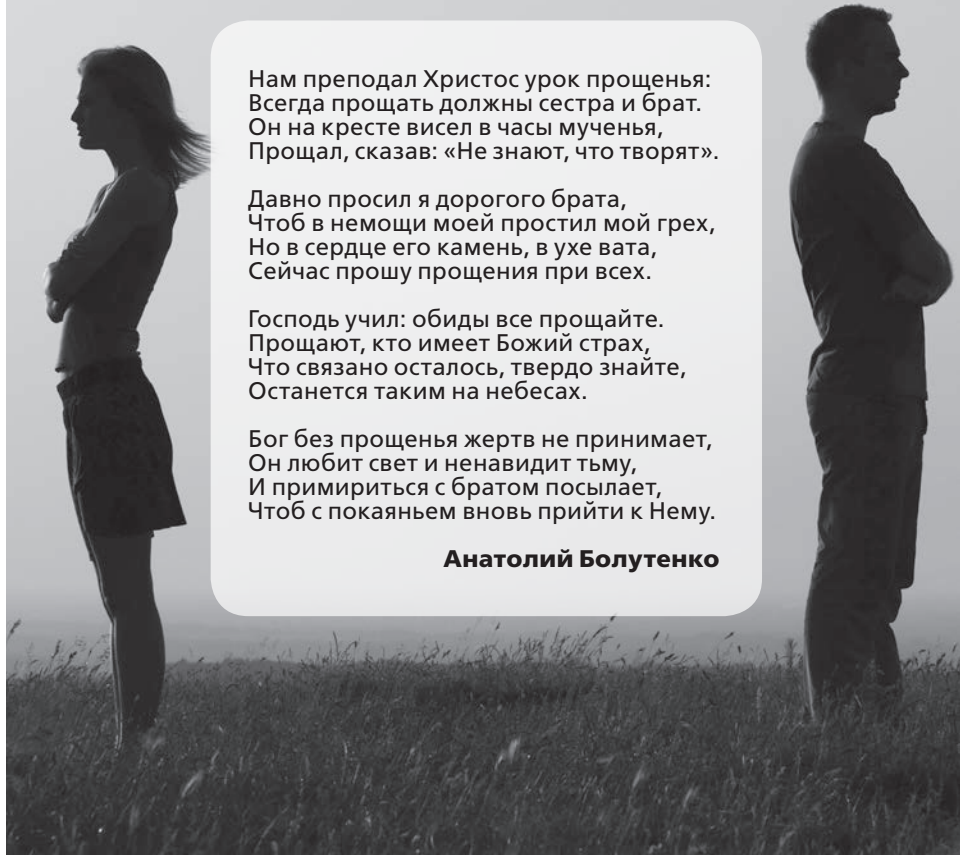
інше, як наша віра, а точніше – її нестача. Наш Бог безмежний, а ми віримо в обмеженого Бога!

Погодьтеся, що в нашому житті, як і в апостолів, бувають моменти, коли на поверхню спливають крижини, на яких великими літерами ніби витесано: «Бог цього не може». Спливаючи, вони вдаряються об основу, на якій ми стоїмо, розбиваючи її на мільйони маленьких черепків.

Щоб ці межі не приносили в наше життя страх і не руйнували його, необхідно, щоб ми міцно засвоїли один урок. Коли ми говоримо: «Бог цього не може», це не означає, що Він не всемогутній. Це може означати тільки те, що ми віримо в це!

С. Пасько

УРОК ПРОЩЕННЯ

Нам преподавал Христос урок прощенья: Всегда прощать должны сестра и брат. Он на кресте висел в часы мученья, Прошал, сказав: «Не знают, что творят».

Давно просил я дорогого брата, Чтоб в немоги моей простил мой грех, Но в сердце его камень, в ухе вата, Сейчас прошу прощенья при всех.

Господь учил: обиды все прощайте. Прощают, кто имеет Божий страх, Что связано осталось, твердо знайте, Останется таким на небесах.

Бог без прощенья жертв не принимает, Он любит свет и ненавидит тьму, И примириться с братом посылает, Чтоб с покаяньем вновь прийти к Нему.

Анатолий Болутенко

НЕПРОСТИМИ ПОМИЛКИ

«Пробачити? Після всього, що було?! Ніколи!» Такі слова доводиться чути нерідко. Хоч прощення усі розуміють по-різному. Хтось вважає це неприпустимою слабкістю. Хтось, «прощаючи», намагається назавжди стерти образ кривдника зі своєї пам'яті, щоб не ятрити рану. А хтось розглядає прощення як послугу. Ось деякі міфи про прощення.

Міф перший: час залікує будь-яку рану.

Час – найкращий лікар. Скільки разів ця фраза звучить як розрада! Справді, із часом колишні образи втрачають гостроту. Проте цілющі властивості часу перебільшувати не варто. Він допомагає забути дрібні образи. Однак обман і зради ранять душу надовго. До того ж час допомагає лише призабути, але не пробачити образу.

Міф другий: пробачити – значить викреслити з пам'яті.

Цей міф активно пропагують ті, хто вірить, що варто дати мозку команду – і він, як за помахом чарівної палички, зітре з пам'яті неприємну подію або людину. Раз – і готово! Це самообман.

Ми занадто наївні, якщо намагаємося контролювати свою пам'ять. Є такий психологічний прийом: щоб

змусити людину думати про велике червоне яблуко, потрібно їй сказати: «Не думай про велике червоне яблуко!» І вона вже не зможе викинути цей образ із голови. Щоправда, пам'ять може «вдати», що підкорилася нашим командам, до першого «зручного» випадку. На жаль, у такому разі вона зовсім не схожа на «пам'ять» комп'ютера, звідки будь-яка інформація безповоротно видаляється лише кількома клацаннями мишки. Ні, вона скоріше нагадує списаний чорнилом аркуш, який уже неможливо зробити чистим. Єдине, що можна – переглянути цей лист і спробувати побачити ситуацію в іншому – позитивному – світлі.

Міф третій: прощати можна дрібниці, зрада ж непростима.

Справді, зраду та підлість пробачити значно складніше, ніж дрібні образи. Адже від цього страждає не тільки почуття власної гідності, а й підривається віра в себе, людина починає комплексувати: якщо з нею могли так вчинити, отже, з нею щось не так. А якщо серед зрадників – друг, родич або кохана людина! Від цього ніхто не застрахований. Навіть серед друзів Христа були зрадники.

Проте кому потрібне життя, отруєне переживаннями? У душу, сповнену

образ, не зможуть увійти ні нові друзі, ні нове кохання, ні нові радощі.

Не склалися стосунки? Спробуйте не шукати винних, а краще візьміть із цього для себе урок і йдіть далі. Потрібно навчитися приймати будь-яку ситуацію. Дякувати Богові за те, що розкрив вам очі, навчив краще розбиратися в людях, а ще спонукав проаналізувати, чи не поводитимось ми так само з іншими людьми.

Міф четвертий: не можна робити перший крок, інакше кривдник нічого не навчиться. Інакше кажучи, якщо прощати «направо і наліво», люди будуть приймати це як належне і не усвідомляти своєї провини. Тому кривдник обов'язково повинен помучитися й отримати із цього урок. Парадокс полягає в тому, що безумовне прощення справляє на людину значно сильніший вплив, ніж будь-які спроби зіграти на почутті провини.

Прощати – не означає сидіти і чекати, доки кривдник прийде і попросить вибачення. Це – рішення самому зробити перший крок назустріч, звільняючи винного від тяжкості заподіяного вам зла. Прощення – акт волі, а не почуттів. Почуття завжди будуть проти цього кроку, вони – союзники вашого приниженого і ображеного «Я».

Зробити крок назустріч і пробачити буде простіше, якщо поставити себе на місце кривдника, постаратися зрозуміти, що він думав і відчував у момент конфлікту, порівняти його думки і почуття з власними. Доволі часто відчуття збігаються. Ця схожість переживань і дасть підставу для прощення. Зрештою, сьогодні пробачив я, завтра пробачать мене. Ось на таких взаємних поступках і будується гармонійне життя.

Міф п'ятий: не можна прощати постійно.

Пам'ятаєте: «На перший раз прощається, на другий...»? Така «дитяча» помилкова думка була властива навіть апостолу Петру: «Тоді підійшовши до Нього, Петро спитав: Господи, як згрішить мій брат проти мене, чи маю йому прощати до семи разів? Відповідає йому Ісус: Не кажу тобі до семи разів, але аж до сорока двох разів по сім» (Матв. 18:21-22). Цим Господь «не виправдав» надій свого учня, а збільшив «ліміт прощення» до нескінченності. Крім цього, Ісус визначив новий тип стосунків, які б будувалися не на злопам'ятній помсті, а на фундаменті взаємного і безумовного прощення. До того ж лише таке справжнє прощення відкриває кожному з нас шлях до Божого прощення і свободи: «Бо якщо прощаєте людям їхні переступи, простить і вам ваш Небесний Отець» (Матв. 6:14).

Тетяна Волонтирцева

ВІДПОВІДІ НА ЗАПИТАННЯ

«В ІМ'Я ІСУСА»

Що означає молитися «в Ім'я Ісуса»? Чи повинні ми так говорити в усіх проханнях і молитвах?

Молитися «в Ім'я Ісуса» означає:

- молитися, посиляючись на Його праведність;
- молитися з Його особливою допомогою;
- жити в тісному спілкуванні з Ісусом.

Тоді Отець Небесний, дивлячись на вас через заслуги Ісуса Христа, бачить Свого Сина і вважає вас гідними, як Він Сам, прийняти будь-яке благословення.

Немає жодної користі від того, якщо ми формально будемо повторювати ці слова. Якщо ж ви зрозуміли й відчули, що означає молитися «в Ім'я Ісуса», то, можливо, у кожній молитві будете виражати цими словами свою віру.

«АМІНЬ»

Чи необхідно всі молитви завершувати словом «амінь»? Що взагалі означає це слово?

Слово «амінь» виражає таку думку: «Господи, я висловлюю це з усією серйозністю». Буквально це слово означає «істинно», «це так», «хай буде так». На молитву, хвалу або настанову євреї часто відповідали словом «амінь» (див., наприклад, П. Зак. 27:15-26; Неем. 8:6).

Давид у Старому Завіті і Павло в Новому охоче говорили «амінь». Сам Ісус уживав це слово у Своїх молитвах (Матв. 6:13). Іван записав його як останнє слово Священного Писання (Об'явл. 22:21). У книзі Об'явлення читаємо, що ангели, які перебувають біля Божого престолу, вигукують: «Амінь! Благословення, слава, мудрість, хвала, честь, сила і могутність нашому Богові на віки віків! Амінь!» (Об'явл. 7:12).

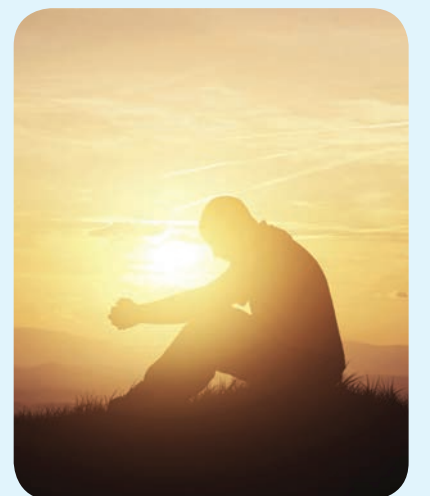
Однак істинне значення цього слова відкрилося нам тоді, коли ми пізнали Ісуса – Божественне Амінь, правдивого й вірного Свідка (Об'явл. 3:14). Ісус – наша впевненість і надія у виконанні наших прохань. Апостол Павло висловив цю думку так: «Бо скільки є Божих обітниць, то всі в Ньому – "так"! І в Ньому – "амінь": для слави Бога через нас!» (2 Кор. 1:20).

Протягом сторіч Божий народ відповідав Своему Господу словом «амінь». І якщо сьогодні ми відповідаємо саме так, то наслідуємо добру традицію.

НЕДОСТАТНЯ ЗОСЕРЕДЖЕНІСТЬ

Я не можу зосередитися під час молитви іншої людини. Що робити в такому випадку?

Це дуже поширене явище. Причиною цього є власні лінощі: ви не можете зосередитися, бо не намагаєтесь цього зробити. Докладіть зусиль. Якщо хтось молиться, розмірковуюте над його словами. Навчіться прислухатися до молитов ваших ближніх. Бажано, щоб молитва ближнього стала вашою і ви могли від щирого серця сказати «амінь».

КАКАЯ ОСЕНЬ

Какая осень разноцветная!
Деревьев краски в небе стынут.
Кто сохранил их незаметно
Неповрежденными доныне?

Какая сила неизменная
Сквозь войны, смуты и обвалы
Их провела, укрывши стенами,
Как будто нежным покрывалом?

А жизнь кружится и метается,
Гонимая ветрами злыми.
Как в суете не замечается,
Что все мы Господом хранимы!

Как Божьи руки незаметные
По этой жизни нас проносят...
Какая осень разноцветная!
Ты посмотри, какая осень...

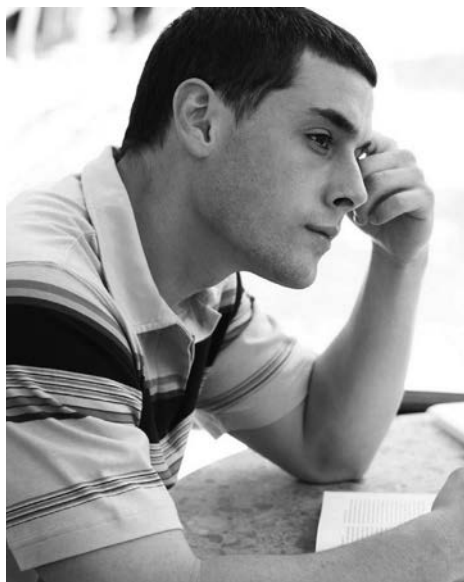
Життя одне. Раніше вас не було, і пізніше вас не буде. Життя одне у вас і в мене. Проте життя не обмежується ні мною, ні вами: воно було до нас, і після нас воно не зникне. Яка тоді різниця, чи були ми? Що ми робимо на шляху від колись до цвинтаря? Рано чи пізно ці запитання постануть перед кожним жителем планети. Життя справді одне, воно тліє і минає без повороту, якщо в нього не увійде і не зробить його нетлінним Той, Кого Самого не торкнулося тління.

ГОДИННИК ПІЗНАННЯ

Як ви відрізняєте добро від зла? За допомогою якого приладу? Чи ви вважаєте за краще не обтяжувати свій розум такими думками? Вас ніколи не спантеличувало те, чому, наприклад, одні й ті самі люди в одну історичну епоху вважаються героями, а через певний час на них дивляться як на вбивць і катів? Якби такі метаморфози трапилися кілька разів, то суспільство отримало б ціле покоління морально розгублених і дезорієнтованих людей, а то й просто циніків. Впізнаєте?

Уявіть собі дорослу людину, яка грається з годинником, переводячи стрілку то в один, то в інший бік. Вона прикладає годинник до вуха, вслухається, потім дивиться на циферблат, про щось думає. А думає вона про те, що куди не перекручуючи стрілки, годинник все одно покаже правильний час. Проте людина переконала, що час справді залежить від підконтрольного їй годинникового механізму. Тут варто запитати: чи при здоровому вона глузді?

Проблема не нова. Один давній пророк написав: «Горе тим, що зло називають добром, а добро – злом, що ставлять темноту за світло, а світло – за темряву, що ставлять гірке за солодке, а солодке – за гірке!» (Ісаї 5:20). Людина часто грає із совістю, прогинаючи її на догоду то одним обставинам, то іншим. Після таких «вправ» совість стає вже чимось іншим, але ніяк не вбудованим у саму суть людини точним моральним годинником. Чи можна якось полагодити цей крихкий механізм?

ЦЕ ВАЖКО

Проблема науки життя – знайти головну ідею, не видавати другорядне за головне, а головне за другорядне.

ПЕРЕФРАЗУЮ давнього християнського письменника Августина: «Горе тому, хто зрозумів у житті все, крім головного. Блаженний, хто зрозумів у житті головне, навіть якщо він не розуміє нічого іншого».

Отже, що є головним? Зупиніться, подумайте і запишіть: головне – це...

Чи знайдуться дві однакові відповіді. Невже у кожного своє головне? Для одного головне – це позитивне мислення, для іншого – воля до перемоги, для третього – максимальна самореалізація, ще для когось – бути впевненим у собі. Ось ще кілька варіантів відповідей: сім'я, оптимізм, любов, гроші. Для когось головне в житті – це прибрати з нього все непотрібне і т. ін.

Здається, все правильно, але якось не переконали. Занадто багато пасток приховує в собі життя. Помилки і запізнення коштують дорого. Вбудований у душу механізм повинен працювати бездоганно, щоб душа жила, а не існувала. Мимоволі запитуйте: чи немає десь Майстра, здатного налагодити роботу цього механізму так, щоб було менше збоїв? Виявляється, цей Майстер – Бог. І в Його руках є надійний інструмент – мудрість. Саме завдяки їй у людині починає цокати такий годинник, показуючи найточніший моральний час. Я б назвав його годинником пізнання добра і зла. Стежити за точністю часу на ньому повинна мудрість. Ось чому Бог говорить про неї як про головне в житті.

«Здобудь мудрість, здобудь собі розум, не забудь, і не цурайся слів моїх уст, – не кидай її – й вона буде тебе стерегти! Кохай ти її – і вона буде тебе пильнувати! Початок премудрості – мудрість здобудь, а за весь свій маєток здобудь собі розуму! Тримай її високо – і підійме тебе, ушанує тебе, як її ти пригорнеш: вона дасть голові твоїй гарний вінок, пишну корону тобі подарує!» (Прип. 4:5-9).

Поки людина не пізнає в житті головного, вона летить у потоці часу, не розуміючи ні часу, ні себе в ньому. Життя тече, стрілки рухаються. У кожного свій годинник, у кожного свій час. Тому й не може людина домовитися з людиною і навіть із самою собою, занадто багато розладів і невпорядкованості простежується в усьому. Кожен вважає свій годинник найточнішим. Зупиніться б і озирнутися, чи немає поблизу Майстра, Котрий досконало знає, як влаштований годинниковий механізм, і може його налагодити? Адже найважливіший час – внутрішній, і він завжди має бути точним.

МАЙСТЕР Є

«Головне – мудрість», – говорить давній мудрець. Ці слова написані людиною, у чій біографії візерунки мудрості переплелися із зигзагами глупоти. Соломон з'явився на світ тоді, коли його батько Давид був уже не молодий. Давид багато пережив, багато чого побачив. Жив він бурхливим

життям, мабуть, занадто бурхливим для однієї людини: військові походи і романтичні пригоди, пасіонарна віра у Бога (пасіонарність – це внутрішнє прагнення до діяльності, спрямованої на досягнення якої-небудь мети) і вчинки, морально несумісні з ім'ям благочестивої людини та покликанням царя. Проте благо було в тому, що його життя не минуло даремно і що на прикладі його життя можна вчитися, як за хорощим підручником. У школі свого батька майбутній престолонаслідник Соломон отримав свої найважливіші уроки. Ось що було основним предметом в цій школі: «Нехай держиться серце твоє моїх слів; стережи мої заповіді та й живи! Здобудь мудрість, здобудь собі розум, не забудь, і не цурайся слів моїх уст» (Прип. 4:4, 5).

Давид розумів: чого б він не навчив свого сина – військової справи, дипломатичного мистецтва, менеджменту, – усе це буде ніщо, якщо він не засвоїть головне – мудрість. І йому вдалося: Давид зумів зародити в серці Соломона прагнення до мудрості. На тернистій ниві батько здобув перемогу, більшу за ту, над Голіафом, за яку йому аплодували десятки тисяч зачарованих співвітчизників.

Син ріс і вчився, слухав батька і здобував мудрість. І коли під час звершення цілопалень з'явився йому Господь «в нічному сні» і запитав: «Проси, що Я маю дати тобі!», молодий цар не розгубився (1 Цар. 3:4, 5). По-перше, він визнав, що, незважаючи на свою царську велич, йому є куди рости: «Я недоросток, не знаю виходу та входу». По-друге, прохання було в нього вже напоготові: «Дай же Своему рабові серце розумне, щоб судити народ Твій, щоб розрізнити добре від злого» (1 Цар. 3:7, 9). Без вагань Соломон попросив головне – серце розумне, яке вміє розрізнити добре від злого. Ось це і був годинник (вимірювальний прилад) пізнання добра і зла, який він попросив Бога вбудувати йому в душу.

Подивіться на те, як Бог оцінив прохання Соломона: «І була та річ приємна в Господніх очах, що Соломон попросив оцю річ. І сказав Бог до нього: "За те, що просив ти цю річ, а не просив для себе [1] днів довгих та [2] багатства, і не просив [3] душ ворогів своїх, а просив собі розуму, щоб уміти судити, то ось Я за словом твоїм, – ось Я даю тобі серце мудре та розумне, так що такого, як ти, не було перед тобою й не встане такий, як ти, по тобі. А також те, чого не просив ти, Я даю тобі: і багатство, і славу таку, що такого, як ти, не було перед тобою й не буде нікого серед царів усе життя твоє. А якщо ти ходитимеш Моїми дорогами, щоб дотримувати постанови Мої та заповіді Мої, як ходив був батько твій Давид, то продовжу дні твої!"» (1 Цар. 3:10-14).

Зауважте: Бог дивиться не тільки на те, про що Його просять, але й на те, про що Його не просять. Майте це на увазі, коли молитесь. Доля людини – у її молитві. Якщо подивитися глибше, доля людини – у її бажаннях. Життєва тканина виткана із цих ниток. Соломон попросив тільки про один візерунок на цій тканині – мудрість, і Бог почув його. Пам'ятайте, що життя завжди буде таким, яким ми його «вишиємо» своїми молитвами. Навіть якщо ви не вірите в Бога і не молитесь, все одно ваше життя буде таким, яким ви «вишиєте» його своїми бажаннями.

Довге життя, багатство, безпека – це типовий набір цінностей, який потрібен усім. Вони ж закріплені в конституції країни, у її законах, у світоглядній матриці суспільства, у програмних документах уряду. Це рекламується і нав'язується. Та якщо це – все, і немає нічого більше, тоді чекай біди. По-перше, на всіх може не вистачити, що, власне, ми спостерігаємо сьогодні. По-друге, доведеться довго чекати своєї черги. По-третє, пам'ятайте: за всі ці блага не тільки люблять і ненавидять, за них ще й вбивають. Під

«сопілку» загального благополуччя і довголіття було поламано стільки життів, що ніколи не зібрати всіх кісток. Кидаючись в атаку за довгим життям, багатством і безпекою, людина рідко усвідомлює, що насправді починає з нею відбуватися і що з неї в цьому процесі ліплять. А ліплять з неї «так», щоб вона розучилася говорити «ні». І коли вона стає тільки «так» і ніколи «ні», це вже не людина. Це рефлекс, які ритмічно реагують на зовнішні подразники.

Мета досягнута. Ідеальна одиниця для обезбоженої культури, для споживацького суспільства і його головного божка – ринку – отримана.

Соломон не просив собі довголіття (неодмінна начинка будь-якої вітальної листівки); не просив і процвітання (приманка усілякої утопії); не згадав про силу і безпеку (головна «турбота» інстинкту самозбереження). І за це отримав комплімент від Бога.

Коли чуєш пропозицію: «Проси, що дати тобі», потрібно добре подумати. Будь-яким подарунком потрібно вміти розпорядитися. Тим більше якщо це не просто подарунок, а справжній дар. Дав Бог людині в дар землю – і що вона з нею зробила? Дав Творець людям в дар любов – як вони обійшлися з нею? Дає Всевишній людям час – що вони роблять з ним? Навчитися б нам молитися так, щоб наші молитви Бог відповідав компліментом. Деякі гостро відчували це, коли говорили: «...Адже не знаємо, за що і як маємо молитися» (Римл. 8:26). Як і учні Ісуса, ми теж часом не знаємо, чого просимо (див. Марка 10:38). Як апостол Петро, ми чогось хочемо, щось говоримо, самі не знаючи що (див. Луки 9:33). А просити-то потрібно лише про одне і головне. Соломон не помилився, попросивши Бога про мудрість. Майстер дав йому саме той годинник, про який він Його попросив, – годинник пізнання добра і зла.

Історія знає й інші відповіді, які давали люди, коли їм випадав шанс «просити, що хочеш». Зачарований танцем дочки Іродіади, цар Ірод присягнув їй: «Дам тобі все, що попросиш, хоч півцарства мого!» Порадившись з матір'ю, Саломію відповіла: «Хочу, щоб ти зараз же дав мені голову Івана Хрестителя на полумиску!» (див. Матв. 14:7, 8). Раніше пророк Іван мав неполіткоректну мужність сказати цареві Іроду: «Ти не маєш права жити з дружиною брата твого». Який дружині-перелюбниці таке сподобається? Розв'язка відома: голова на полумиску. Занадто різний час показували годинники пророка й Ірода. На одному годиннику було написано: «Зроблено людиною, час людський», на іншому: «Зроблено Богом, час Божественний». Ніколи ці два годинники не будуть показувати однаковий час. До того ж Свій годинник зв'язати з людським Бог не збирається. А людина?

Ю. Друмі

Продовження в наступному номері

ЛІНЬ – МАТІР УСІХ ВАД

«Ліне, відчини двері, бо зго-риш!» – «Хоч і згорю, але не відчиню!» (Приказка).

Напевно, в усьому білому світі не має людини, яка б не знала, що таке лень. У кожного з нас бувають хвилини, коли не хочеться нічого робити: лень іти на роботу чи навчання, лень прибирати в будинку... Навіть думати іноді лень!

Та й прислів'їв на цю тему не-дарма придумали чимало: «Хто праз-ників питає, той сорочки латає»; «На печі сидючи, генералом не станеш»; «Прийшов сон з семи сіл, прийшла і лень з семи хуторів». Проте якщо в минулому люди тільки прислів'я і

казки про лень вигадували, то сучас-не суспільство зробило крок ще далі. Наприклад, у Великій Британії прий-няли закон, який дозволяє працівни-кам не виходити на роботу 2 дні в році без поважної причини, і гроші за про-гул при цьому не вираховуються. У США робочі теж можуть залишатися вдома через лень, щоправда, 4 дні на рік, але гроші із зарплати все-таки бу-дуть вирахувані. А в Мексиці взагалі іс-нує закон, згідно з яким жінка має пра-во розлучитися із чоловіком, якщо він ледачий і не хоче утримувати сім'ю.

В академічному тлумачному слов-нику української мови слово «лень» визначається як відсутність бажан-ня працювати, робити що-небудь, не-робство; стан розслаблення, млявість, сонливість. Проте слід зауважити, що лень – це не завжди негативне яви-ще. Усе залежить від причин, які її викликали.

Іноді небажання працювати є ре-зультатом фізичного або розумового перевантаження. Такою «лінню» стра-ждають найчастіше «трудоголіки». І це цілком нормальна реакція організму, який, працюючи надміру, одного разу просто відмовляється що-небудь ро-бити. У такому разі немає нічого пога-ного в тому, що хочеться провести час із друзями, без будь-якої конкретної мети, повалитися на дивані або вза-галі поспати вдень.

Лінь як відраз до праці також може з'явитися, якщо людина про-сто не бачить сенсу у виконуваних ро-боті. Чи можна вважати дитину леда-чою, якщо змушувати її робити уроки з примусу, зубрити «від А до Я», не по-яснивши, навіщо особисто їй потрібно навчатися? Чи захочеться чоловікові робити ремонт у квартирі, з якої він невдовзі планує переїжджати?

А як щодо відомої фрази: «Лінь – двигун прогресу»? Хоч багато хто го-ворить її з іронією, але й справді в цьо-му щось є. Саме люди, яким набридла нудна, монотонна механічна робота, придумали все те, що полегшує наше повсякденне життя – від горезвісного колеса до комп'ютера.

Отож, якщо лень переростає в схильність до неробства і дармоїдства, перетворюючись на понаднормовий відпочинок, у такому разі необхідно вживати заходів щодо її викоринення. Спробуйте застосувати такі поради:

1. Обдумайте мету своєї діяльності й конкретизуйте її.

2. Починайте завжди з найскладні-шого і найнеприємнішого завдання. Уранці, коли ще багато сил та енергії, краще осилити найтяжче, навіть якщо вам зовсім не хочеться.

Тільки не обманюйте себе, ви-правдовуючись: я зараз зроблю те, що простіше, налаштуюсь, а вже потім візьмусь за складне.

Беріться відразу, інакше за дрібни-ми справами мине день, і ви знову ні-чого не встигнете.

3. Одноманітну частину роботи до-ведіть до автоматизму.

4. Плануйте. Цей дієвий метод до-помагає не тільки ледачим, а і працюю-чим людям, завантаженим робо-тою. Чим ретельніше ви розплануєте свій день, тим більше справ встигне-те зробити. Пишіть план заздалегідь, з вечора, щоб вранці розпорядок уже був готовий. По-перше, ввечері у вас є час згадати всі заплановані справи. А по-друге, вранці ви обов'язково знай-дете для себе якесь виправдання і від-кинете кілька пунктів. Під час плану-вання не забудьте, що лікарі радять чергувати розумову та фізичну працю.

5. Придумайте собі систему не-великих винагород за виконану ро-боту. Намагайтеся заохочувати себе чим-небудь за виконану неприємну роботу. Для когось нагородою може бути шоколадка. Для когось – похід у кіно. Можете змінювати способи ви-нагороди, щоб із часом вони не ста-ли звичними. Чим більший обсяг ви-конаної роботи, тим кращим має бути приз. І тоді поступово у вашому моз-ку сформується зв'язок «робота – під-кріплення», і цілком можливо, що шо-коладка як стимул вам у майбутньому вже не знадобиться.

У будь-якому разі з лінню треба бо-ротися! Саме цю фразу одного разу я написала великими літерами на па-пері й повісила у своїй квартирі на стіні. Свого часу це гасло мене сти-мулювало до роботи, проте згодом я до нього звикла і перестала помічати плакат. І все ж лінуюся я тепер знач-но рідше, адже регулярно читаю Святе Письмо.

Мудро сказано: «Дорога лінивого – то терновиння, а путь щирих – дорога гладка» (Прип. 15:19); «Роботяща рука пануватиме, а лінива даниною стане» (Прип. 12:24).

Ольга Задніпряна

ВІДПОВІДІ НА ЗАПИТАННЯ

БОЖА ВОЛЯ

В одній книзі я прочитала, що якщо ми молимося про спасіння якоїсь людини, то нам не потріб-но додавати: «Якщо така Твоя воля». Якщо людина, за котру по-стійно підносилися молитви, по-мерла, не прийнявши Христа, хіба ми не повинні визнати, що Бог не бажав її спасти?

Ні. Це тільки показує, що лю-дина, про яку йдеться, на жаль, не дбала про пізнання Божої волі. Господь недвозначно сказав, що Він не бажає, «аби хтось загинув, а щоб усі прийшли до каяття» (2 Петра 3:9).

Тому не слід молитися, сум-ніваючись: «Господи, у випадку, якщо є на це Твоя воля», а потріб-но молитися впевнено: «Господи, оскільки така Твоя воля». Не за-буваймо, що своїми молитва-ми ми не можемо змінити Божих намірів. Господь любить кож-ну людину, котра ще не повіри-ла в Нього, незалежно від того, моляться про неї чи ні. Наші мо-литви повинні підтримувати Божий заклик, спрямований до всіх людей.

Не судіть померлих. Якщо ви молилися про когось і зробили для нього все, що могли, усе інше віддайте Богові. Думаю, ми зу-стрінемо на Небі безліч людей, яких не очікували побачити там.

ЗАГИНУВ ТОМУ, ЩО Я НЕ МОЛИВСЯ ПРО НЬОГО

Чи справді хтось може загину-ти через те, що я не молюся про нього? Чи може Божя воля на-стільки залежати від людей?

Для виконання Своїх намірів Бог обирає людей. І тут від-бувається несподіване: Він оби-рає саме мене! Якщо ж я не бажав бути знаряддям для ви-конання Його волі, це не змінює Його планів, однак можуть з'яви-тися серйозні перешкоди для їх здійснення, наприклад:

1. У Бога виникнуть трудно-щі, якщо Він змушений буде діяти всупереч мені, а не через мене.

2. Оскільки я не захотів бути знаряддям у Божих руках для на-вернення людини, то в неї зали-шається менше можливостей по-знайомитися з Ісусом.

3. Якщо я не молюся про цю людину, це означає, що не надаю їй допомогу. А це шкодить і їй, і мені: вона не може познайоми-тися з Істиною про Божу любов, а я зловживаю нею. Якщо справа стосується вічності, то будь-який ризик надто великий! Що з цього випливає? Хоч ми не можемо змінити Божих намірів, але можемо перекреслити Його плани на цей момент. Я переконаний, що дех-то загине через те, що ми не хоче-мо молитися про них або просто забуваємо про це. Ми, христия-ни, маємо особливі відносини з Богом, тому користуємося пев-ними перевагами. Однак ми не-семо також і велику відповідаль-ність за наших ближніх, оскільки Бог хоче, щоб і вони були спасен-ними. Прочитайте Єзек. 3:17-21; 18: 1-20, 32.

«Из всех тупиков на свете
Есть выход к престолу Бога» –
Мне нравятся строчки эти,
В них милости Божьей много.

Надежда из них струится
И камень с души снимает,
И греет улыбкой лица,
Как солнышко землю в мае.

И радугой светят в туче,
Где гром грохотал недавно.
К вершине тропинка круче,
Но помнишь хочу о главном:

Течет от престола Бога
Мне в сердце вода живая,
Неважно – была ль дорога
С ухабами иль кривая.

Из всех тупиков на свете
Он выведет, если верю,
И, верный в Своем Завете,
Восполнит мою потерю.

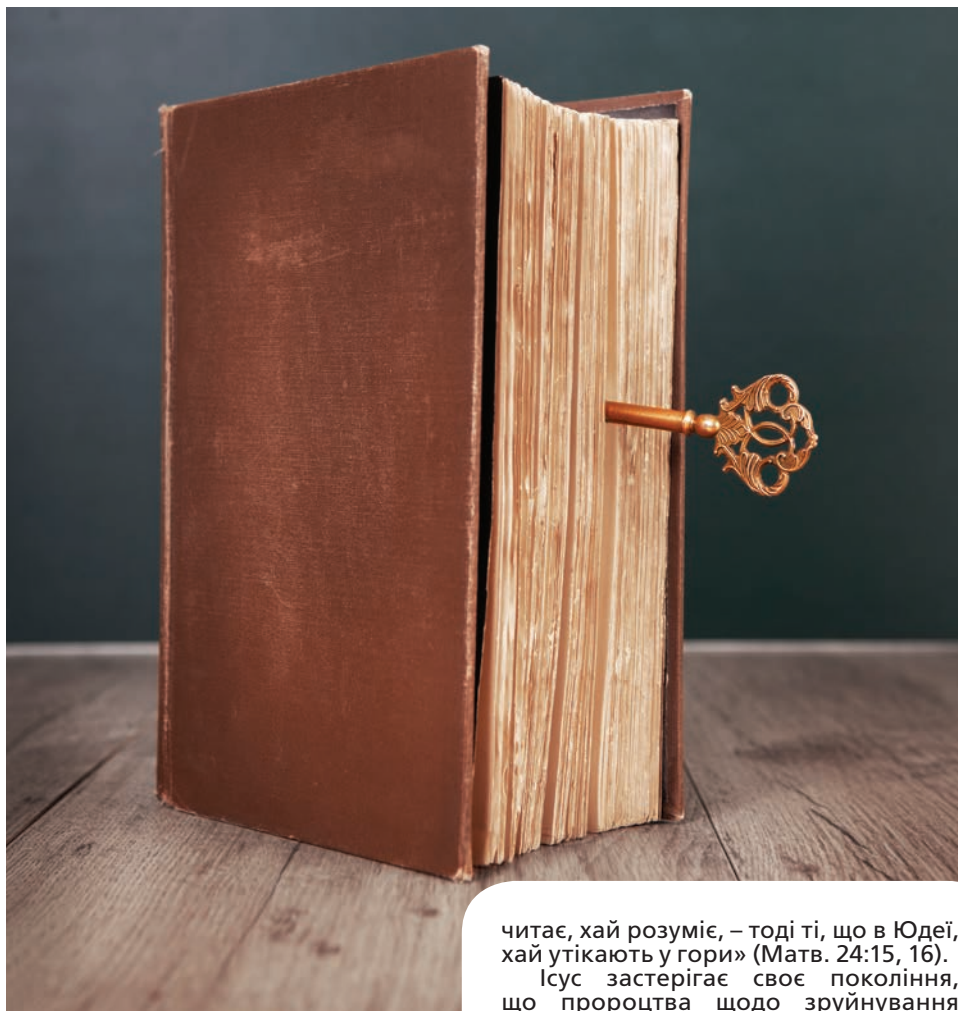
Ведь Он подарил мне Небо,
Отдав ради всех нас Сына.
Навеки хотелось мне бы
С Отцом быть, как Сын, едино.

Он сделает это чудо,
Он жаждет любви ответной.
Препятствий исчезнет гряда
В пути у мечты заветной.

«Из всех тупиков на свете
Есть выход к престолу Бога» –
Мне нравятся строчки эти,
В них милости Божьей много...

Ольга Бокова

НАЙТАЄМНИЧИШИЙ СЕКРЕТ ІСТОРІЇ

читає, хай розуміє, – тоді ті, що в Юдеї, хай утікають у гори» (Матв. 24:15, 16).

Ісус застерігає своє покоління, що пророцтва щодо зруйнування Єрусалима скоро збудуться. Його відповідь учням містить багато пророцтв про Єрусалим, як і про кінець світу. І він пропонує своїм учням вивчати пророцтва Даниїла, щоб краще розуміти обидві події.

У книзі Даниїла пророцтво з достеменною точністю відстежує сотні років історії від Вавилону до наших днів. Бог використав метод спілкування через символічні видіння й сни, щоб донести до нас Свою істину. Влучно сказав про це давній китайський філософ Конфуцій: «Одна картина коштує тисячі слів». Тож детально розглянемо картину, представлену нам Даниїлом: Бог провіщав сотні років історії через символічну фігуру – височенного боввана. У 7-му розділі цей самий історичний період показаний більш повно: тут використані образи тварин, котрі уособлюють історію людської раси. Розділи 8 і 11 ще наочніше розкривають один і той самий період часу за допомогою спеціальних деталей, де які з них з особливою силою звернені до останнього покоління на Землі.

Розділ 7 у книзі Даниїла починається з опису першого року правління вавилонського царя Валтасара. Даниїл бачить сон і сумлінно записує його. Прочитайте уважно опис видіння у віршах 2-7: «Бачив я у своєму видінні вночі, аж ось чотири небесні вітри вдарили на Велике море. І чотири великі звірі піднялися з моря, різні один від одного. Передній був, як лев, а крила в нього орлині. Я бачив, аж ось були вирвані йому крила, і він був піднятий від землі, і поставлений на ноги, як людина, і серце людське було йому дане. А ось звір інший, другий, подібний до ведмеда, і був поставлений на одному боці, і було три ребра в його пащі між зубами його. І йому сказали так: Уставай, – їж багато м'яса! Потому я бачив, аж ось звір інший, мов пантера, а в нього на спині чотири пташині крила. Цей звір мав чотири голови, і була йому дана влада. Потому я побачив у видіннях тієї ночі, аж ось четвертий звір, страшний і грізний, та надмірно міцний, і в нього великі залізні зуби. Він жер та трошив, а решту ногами своїми топтав, і він різнився від усіх звірів, що були перед ним, і мав десять рогів».

У видінні Даниїлу показаний просторий морський пейзаж грозового дня. Сильні вітри в лютому пориві здіймали хвилі, коли чотири незвичайних звірі вийшли з моря на берег. Вітри, води, звірі – характерні символи, використані у Святому Письмі. Вони уособлюють море людей, натовпи, нації – море людства впродовж довгих століть (див. Об'явл. 17:15). Вітри часто символізують війну, боротьбу, а також

дипломатичні, військові та політичні дії, з яких складається історія світу (див. Єрем. 49:36).

Даниїл продовжує: «Ці великі звірі, що їх чотири, – це чотири царі встануть з землі» (Дан. 7:17). Унаслідок війн між націями чотири великих царства піднімуться й упадуть. А чотири метали – золото, срібло, мідь і залізо – згідно з пророцтвом Даниїла, у розділі 2, символізують ці чотири держави. Історія це підтверджує.

Від часів Даниїла на Землі виникло лише чотири всесвітніх царства. Коротко простежимо хід історії, як вона уявлялася Даниїлові в образі чотирьох звірів, тобто історія чотирьох царств.

Перше – лев з крилами орла. Золото у видінні Даниїла символізує Вавилон. Символи, використані для опису Вавилону, – це найефектніші творіння на Землі: золото, найблагородніший з металів; лев, цар звірів, і орел, володар неба. Давній Вавилон був наймогутнішою державою. Недавні археологічні розкопки показали, що вавилоняни використовували образ лева з крилами орла як символ своєї могутності й часто зображали його на стінах споруд. Єремія також описує здатність підкорювати й могутність Вавилону, представленого в образі лева.

Друге – піднімається ведмідь з трьома ребрами (євр. аля – ребра, тобто шматки ребер) в роті. У 539 році до Р. Х. Мідо-Персія витісняє Вавилон. Ребра, безсумнівно, символізують три завоювання, які дозволили персам стати наймогутнішою державою: Єгипет, Лідію та Вавилон.

Це була друга світова імперія. У видінні Даниїла (2 розділ) вона позначена сріблом. Мідо-Персія – це кровожерливий ведмідь. Поза сумнівом, її армія була неймовірно жорстокою у своїх діях.

Третє – барс із чотирма крилами на спині представляє третю світову імперію, що скинула ведмеда. Греки з Олександром Македонським здобували перемогу за перемогою й завойовували Мідо-Персію та світ. У барса було чотири голови, які символізують розділення імперії на чотири частини після смерті Олександра. Ця імперія у видінні Даниїла позначена у вигляді міді.

Четверте – жакликий, страшний звір, якого неможливо навіть описати, іноді його називають драконом, який трошив усе на своєму шляху. Цей звір уособлює жорстоку руйнівну силу язичницького Риму. Він правив світом упродовж шести століть, починаючи з 168 року до Р. Х. У видінні Даниїла ця четверта світова держава Цезаря подібна до заліза, яке трощить і змітає все. Цей звір буде «трощити і пожирати свої жертви». І залізна монархія світу була саме такою.

Десять рогів уособлюють десять царств, які піднімуться із цього чудовиська. «А десять рогів визначають, що з того царства встане десять царів» (Дан. 7:24). Немає в природі такого звіра, який мав би десять рогів. Десять рогів цього символічного звіра відкрилися Даниїлу за тисячу років наперед і точно передбачили розпад Риму рівно на десять частин. Розпад Римської імперії призвів до виникнення сучасних європейських націй. Історія це підтверджує. Рим домінував над Західною Європою до середини четвертого століття, коли він був скинений, але не іншою нацією, а середина – войовничими племенами варварів.

Щось нове і незвичайне побачив Даниїл. Йому відкрився наступний важливий момент у розвитку Європи після виникнення десяти царств. Даниїл пише: «Я приглядався до тих рогів, аж ось поміж ними піднісся рог інший, малий, а три з тих передніх рогів були вирвані з коренем перед ним. І ось у того рога очі, як очі людські, і уста, що говорили про великі речі» (Дан. 7:8). «...З того царства встане десять царів, а по них встане інший, що буде різнитися від попередніх, і скине трьох царів» (Дан. 7:24).

Що за сила – цей маленький рог, про який пише Даниїл? Що це за нація? З чим її ідентифікувати? Проаналізуємо.

1. Він з'явився серед десяти рогів. Це означає, що він з'явився з голови

Римської імперії, яка була четвертим звіром.

2. Він з'явився після десяти рогів, хронологічно це період після 476 року н. е.

3. Ця сила «відрізнялася від попередніх» (десять рогів). Десять рогів були тільки політичними організаціями. Цей маленький рог набував свого авторитету з іншого джерела – релігійного, як незабаром ми це виявимо.

4. Три царства з десяти будуть знищені у своєму прагненні влади. «Він знищить трьох царів», – так сказано в пророцтві.

5. У цього маленького рога «очі, як очі людські». У Біблії очі – це символ інтелекту (див. Єфес. 1:18). Пророка у Святому Письмі називають «провидцем». Він мудрий, дивиться в майбутнє, до того ж дивиться очима Бога. Цей рог має «очі» не Божі, а людські. У нього людський інтелект, людська влада й людський авторитет.

Отже, запитання: яка сила відповідає цьому опису? Яка вагома сила з'явилася приблизно після 476 року н. е., знищивши три нації? Як ця сила відрізнялася від чотирьох попередніх царств?

Історія дає нам відповідь, до того ж єдину, що ототожнює маленький рог із силою та владою. Одразу ж після розпаду Риму в Європі виникли десять царств, з'явилася релігійно-політична держава. Вона розширювала свій вплив упродовж кількох століть і зайняла значне місце в Західній Європі. Держава стала могутньою саме в той час і на тому місці, як було сказано в пророцтві, і саме таким способом, як було зазначено. Вона стала могутньою в результаті падіння герулів, вестготів і вандалів. Ці три племена були викоренені, як і було сказано в пророцтві. Ми можемо простежити долю решти семи із цих племен до наших днів. Наприклад, франки оселилися приблизно на території, яку зараз займає Франція, Ангелосакси – в Англії, а алемани – у Німеччині. Але ці три нації були повністю знищені під час підйому маленького рога через відмінності у вірі. А маленький рог, як захисник правовірних, спробував переконати три вказаних племені в тому, що вони помиляються. Не зумівши цього досягти, вдався до насилья.

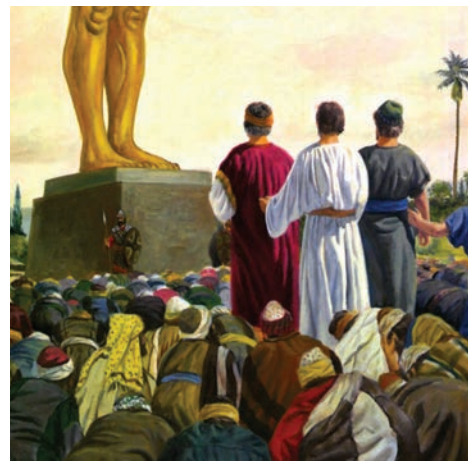
Влада маленького рога відрізняється від будь-якої іншої, яка коли-небудь правила. Це релігійно-політична влада. Вона, як сказано в пророцтві, «відрізняється» від інших царств. Світ ніколи раніше не знав такого незвичайного поєднання духовної та політичної влади, яку демонстрував маленький рог.

Вивчаючи пророцтво Даниїла в цьому місці, мені здається, було б корисним розглянути паралельні пророцтва з Нового Завіту щодо ранньої християнської Церкви. Павло турбувався про майбутнє Церкви. Пресвітерам Ефеса він висловив такі побоювання: «Бо я знаю, що після мого відходу прийдуть до вас хижі вовки, які не будуть щадити отари. І з-поміж вас самих постануть мужі, що будуть говорити перекручене, аби потягти учнів слідом за собою. Тому пильнуйте, пам'ятаючи, що я зі слізьми три роки, день і ніч, не переставав навчати кожного з вас» (Дії 20:29-31).

До цього попередження він додає в листі до солунян: «Бо таємниця беззаконня вже діє...» (2 Сол. 2:7).

Марк Фінлі

Продовження
в наступному номері

ТВ-програма на вересень (28.08 – 03.09) *

НЕДІЛЯ
28 серпня

06:00 Інша сторона
06:40 Мозаїка батьківства
07:00 Біблія продовжує говорити
07:30 2Я – 1 життя
08:20 Guten Morgen
08:30 Так говорить Библия
09:00 Так промовляє Ббіля
09:30 ...є любов
10:00 Готовим вместе
10:20 Диагноз: здоровье
10:40 Дружболандия
11:00 Малюваки
11:30 ЧП+
12:00 Богослужение в храме на Подоле
13:15 Музична скринька
14:00 Ломастер
14:20 В гостях у Добрячка
14:40 Сюрпризы сундука
15:00 Счастье вопреки всему
16:00 Філософський камінь
16:20 Дорогами християнства
17:00 2Я – 1 життя
17:50 5 хвилин для вічності
18:00 Так говорить Библия
18:30 ...є Любов
19:00 ДЖЕМ
20:00 Диагноз: здоровье
20:30 Мозаїка батьківства
21:00 Вісті надії
21:30 Філософський камінь
21:50 Удивительный мир Библии
22:40 Так промовляє Біблія
23:10 Удивительные факты

ПОНЕДІЛОК
29 серпня

06:00 Я и мой характер
06:20 Дорогами християнства
07:00 В будущее с надеждой
08:00 Непростое состояние
08:30 Готовим вместе
08:50 Guten Morgen
09:00 В будущее с надеждой
10:00 Удивительные факты
11:00 В будущее с надеждой
12:00 Детонация
12:30 Семинар по книге Откровение
13:00 Удивительный мир Библии
14:00 Чудесный магазин
14:30 Малюваки
15:00 ...є Любов
15:30 Філософський камінь
15:50 ДЖЕМ
16:50 5 хвилин для вічності
17:00 Біблія продовжує говорити
17:30 Вопрос служителю церкви
17:50 5 хвилин для вічності
18:00 Семинар по книге Откровение
18:30 Непростое состояние
18:50 5 хвилин для вічності
19:00 € проблема
19:30 Біблія, як вона є

19:40 Под абажуром
20:00 Познаем истину
20:50 Вечірні історії
21:00 Так говорить Библия
21:30 Вопрос служителю церкви
22:00 В контексті
23:00 5 хвилин для вічності
23:10 Інша сторона

ВІВТОРОК
30 серпня

06:00 ЧП+
06:15 Познаем истину
07:00 В будущее с надеждой
08:00 Непростое состояние
08:30 Готовим вместе
08:50 Guten Morgen
09:00 В будущее с надеждой
10:00 Диагноз: здоровье
10:30 Мозаїка батьківства
11:00 В будущее с надеждой
12:00 Детонация
12:30 Семинар по книге Откровение
13:00 Музична скринька
14:00 Дружболандия
14:20 В гостях у Добрячка
14:40 Сюрпризы сундука
15:00 Земля обетованная
15:30 Диагноз: здоровье
15:50 Рожденные заново
16:10 Так говорит Библия
16:40 ЧП+
17:00 В контексті
17:50 5 хвилин для вічності
18:00 Семинар по книге Откровение
18:30 Непростое состояние
18:50 5 хвилин для вічності
19:00 Удивительные факты
20:00 Філософський камінь
20:20 Музыка в моей жизни
20:50 Вечірні історії
21:00 Народ Библии: вчера, сегодня, завтра
21:40 О вечном
22:00 Музична скринька
22:40 Под абажуром
23:00 10 дней в Верхней горнице
23:30 Спасенні

23:30 Спасенні

СЕРЕДА
31 серпня

06:00 В контексті
07:00 В будущее с надеждой
08:00 Непростое состояние
08:30 Готовим вместе
08:50 Guten Morgen
09:00 В будущее с надеждой
10:00 Так говорит Библия
10:30 Спасенні
11:00 В будущее с надеждой
12:00 Детонация
12:30 Семинар по книге Откровение
13:00 ДЖЕМ
13:50 ЧП+
14:00 Малюваки
14:20 Ломастер
14:40 В гостях у Добрячка

15:00 Мозаїка батьківства
15:20 Інша сторона
16:00 10 дней в Верхней горнице
16:30 € проблема
17:00 Удивительный мир Библии
17:50 5 хвилин для вічності
18:00 Семинар по книге Откровение
18:30 Непростое состояние
19:00 2Я – 1 життя
20:00 Біблія продовжує говорити
20:30 Вопрос служителю церкви
20:50 Вечірні історії
21:00 Мозаїка батьківства
21:20 Дорогами християнства
22:00 ДЖЕМ
23:00 Рожденные заново
23:20 Народ Библии: вчера, сегодня, завтра

ЧЕТВЕР
1 вересня

05:45 Богослужение в храме на Подоле
07:00 Ранок Надії
08:00 Непростое состояние
08:30 Готовим вместе
08:50 Guten Morgen
09:00 Ранок Надії
10:00 Біблія продовжує говорити
10:30 10 дней в Верхней горнице
11:00 Ранок Надії
12:00 Детонация
12:30 Семинар по книге Откровение
12:50 Удивительные факты
13:40 Музыка в моей жизни
14:10 Чудесный магазин
14:40 Ломастер
14:50 Малюваки
15:10 Лома Линда 360°
15:40 Десять Заповедей
15:50 Познаем истину
16:40 Філософський камінь
17:00 ...є Любов
17:30 Вопрос служителю церкви
17:50 5 хвилин для вічності
18:00 Семинар по книге Откровение
18:30 Непростое состояние
18:50 5 хвилин для вічності
19:00 Рожденные заново
19:30 Так говорит Библия
20:00 € проблема
20:30 О вечном
20:50 Вечірні історії
21:00 5 хвилин для вічності
21:10 2Я – 1 життя
22:00 Інша сторона
22:45 ЧП+
23:00 Музыка в моей жизни
23:30 Так промовляє Біблія
23:50 5 хвилин для вічності

П'ЯТНИЦЯ
2 вересня

06:00 Guten Morgen
06:10 Мозаїка батьківства
06:30 Біблія продовжує

говорити
07:00 Ранок Надії
08:00 Непростое состояние
08:30 Готовим вместе
08:50 Guten Morgen
09:00 Ранок Надії
10:00 О вечном
10:20 Дорогами християнства
11:00 Ранок Надії
12:00 Детонация
12:30 Семинар по книге Откровение
13:00 2Я – 1 життя
14:00 В гостях у Добрячка
14:20 Малюваки
14:40 Дружболандия
15:00 Познаем истину
15:50 ЧП+
16:00 Інша сторона
16:50 5 хвилин для вічності
17:00 ДЖЕМ
18:00 Богослужения в Заокском
18:40 В контексті
19:30 10 дней в Верхней горнице
20:00 Счастливой субботы
20:50 Вечірні історії
21:00 Удивительные факты
21:50 5 хвилин для вічності
22:00 Познаем истину
23:00 Счастливой субботы

СУБОТА
3 вересня

06:00 Вера. Человек. Судьба
06:30 ...є Любов
07:00 Счастливой субботы
07:50 Так промовляє Біблія
08:20 В контексті
09:00 Музична скринька
10:00 Познаем истину
11:00 10 дней в Верхней горнице
11:30 Богослужение в храме на Подоле
12:50 Біблія, як вона є
13:00 Біблія продовжує говорити
13:30 Спасенні
14:00 Музична скринька
14:40 О вечном
15:00 Богослужение в храме на Подоле
16:30 Музыка в моей жизни
17:00 € проблема
17:30 Вопрос служителю церкви
17:50 Народ Библии: вчера, сегодня, завтра
18:30 Інша сторона
19:10 Біблія, як вона є
19:20 Дорогами християнства
20:00 Так промовляє Біблія
20:30 5 хвилин для вічності
20:40 Под абажуром
21:00 Удивительный мир Библии
22:00 Вопрос служителю церкви
22:20 Я и мой характер
22:40 Рожденные заново
23:00 Біблія продовжує говорити
23:30 5 хвилин для вічності
23:40 Мозаїка батьківства

ТІ, ХТО ОЧІКУЄ

ДОКУМЕНТАЛЬНИЙ ФІЛЬМ
ПРО АДВЕНТИСТІВ

Вартість диска - 35 грн

ДИВІТЬСЯ НАС

НА СУПУТНИКУ

SMART TV

У КАБ. МЕРЕЖАХ

НА МОБ.ДОДАТКАХ

ВАШОГО МІСТА

IOS, ANDROID

0 800 30 20 20

Безкоштовно по Україні

Молитовна підтримка
Розмова зі священнослужителем
Сімейна консультація
Питання, побажання
та пропозиції

Вивчайте Біблію
разом з нами on-line на сайті
bible.ua

HOPE.UA

contact@hope.ua
а/с 36, Київ - 71, 04071, Україна

contact-hope

«ВЕРУЮ»

НОВИЙ КУРС БІБЛІЙНИХ УРОКІВ
«Верю» розкріє теми,
знайомі для більшості християн:

Пасха Христова, Символ Віри, молитва
«Отче наш» та інші істини, які здатні
змінити Ваше життя.

ЗАМОВТЕ
БЕЗКОШТОВНО
0 800 30 20 20

*Можливі зміни. Актуальна програма на сайті hope.ua. Телеканал залишає за собою право внесення змін до телепрограми.

46 грн*

«Храмовые праздники:
древняя мистика или
исполнившееся пророчество?»

Взаємозв'язок між
новозавітною та старозавітною
Пасхами.
Які пророцтва справдилися
в цьому особливому святі?

Мова: російська

46 грн*

«Десять ключей
до дверей успеха»

Серія програм для людей,
які знайомі з біблійним
вченням: «Чи є Десять Заповідей
актуальними для людей
XXI століття?»

Мова: українська

*пожертвування

Замовити диски Ви можете за телефонами гарячої лінії або за адресою: zakaz@hope.ua; а/с 36, Київ - 71, 04071, Україна

ВІДПОВІДІ
НА ЗАПИТАННЯ

БЕЗНАДІЙНИЙ ВИПАДОК

Ось уже дванадцять років я молюся про одну людину. Вона – безнадійна. Мені здається, чим більше я про нею молюся, тим гіршою вона стає. Я думаю, що можна було б і не молитися про неї. Напевно, вона вчинила такі гріхи, які не можуть бути прощені.

Ізраїльтяни все далі й далі відходили від Бога, і все закінчилося тим, що вони відкинули Бога як свого Вождя та вибрали собі царя. Пророк Самуїл, духовний проводир Ізраїлю, також був зневажений цим учинком народу. Однак замість того, щоб у гніві відвернутися від невільного народу, Самуїл сказав: «Також я, – не дай мені, Боже, грішити проти Господа, щоб перестав я молитися за вас!» (1 Сам. 12:23). Це відповідь на поставлене запитання.

НЕВПИННО МОЛИТИСЯ?

Я не розумію, як можна невинно молитися? (Див. 1 Сол. 5:17). Адже для цього, як мені здається, потрібно бути пустельником або монахом.

Прочитаємо цю пораду в контексті. «Завжди радійте, невинно молитесь, за все дякуйте, бо це Божа воля в Ісусі Христі щодо вас» (1 Сол. 5:16-18). Всуперечусім труднощам християнин повинен бути радісним, вдячним і має невинно молитися. Пустельники або монахи в монастирі не могли постійно кликати до Бога. Найкраще можуть звертатися до Господа в молитві ті люди, які активно й розумно допомагають іншим. Ми можемо підносити свої серця до Бога і подумки молитися в будь-який час: коли гуляємо, їдемо в автомобілі, розмовляємо, їмо, читаємо, працюємо або відпочиваємо. І навіть якщо ми чимось дуже зайняті, усе одно можна постійно усвідомлювати й відчувати присутність Ісуса.

Займаючись нашими щоденними справами, ми можемо відкривати Богові свої потаємні бажання, і жодна людина не зможе почути нас. Проте жодне з наших слів не залишиться непочутим і не загубиться. Ніщо не може завадити нашій молитві. Вона підіймається над вуличним шумом і гулом машин. Ми розмовляємо з Богом, і Він чує нашу молитву.

Крім цієї постійної готовності до молитви, християнин щоденно у визначений час звертається до Бога. Це особливі моменти в його житті, коли він бажає повністю відокремитися від світської метушні й присвятити нас Ісусові.

ВОНИ БУЛИ В ТОЙ ДЕНЬ НА ГОЛГОФІ

КАЯФА

Під час суду над Христом хитромудрий Каяфа відіграв провідну роль. Становище первосвященника дало йому можливість вплинути на думку старійшин і начальників. Разом зі своїм тестем Анною Каяфа спритно маніпулював переконаннями і настроями інших членів синедріону.

За чверть століття до початку служіння нашого Господа садукей Анну запросили на посаду первосвященника. Ізраїль настільки деградував, що первосвященником став римський ставленик. Ця священна посада, яка передавалася у спадок і, згідно з Божою заповіддю, була доступна тільки первородним спадкоємцям Аарона, тепер стала заповітною метою політиканів і синекурою (синекура – добре оплачувана посада, яка не потребує значних труднощів) для нерозбірливих, амбітних діячів. Незабаром Анна був зміщений з поста, а це місце поспішно займали його зять Каяфа і п'ятеро синів.

Те, що первосвященником призначили садукей, саме собою неймовірно. Не вірячи ні в ангелів, ні в Духа, відкидаючи думку про те, що в кінці часу він постане перед Вищим Судом, заперечуючи можливість надії на інший світ, цей садукей був цинічним матеріалістом свого часу. Лише лицемір міг, залишаючись садукеем, виконувати обов'язки первосвященника. Анна і Каяфа були такими лицемірами. «Серед членів його родини були зарозумілі, самовпевнені та жорстокі садукей, які приховували свої пороки під удаваною праведністю» (Бажання віків, с. 539). Вони зайняли цей пост зовсім не тому, що хотіли служити доbru та істині, а тому, що могли отримати із цього вигоду.

Після того як Анну усунули з посади первосвященника, він почав негласно керувати всім. З роками його влада тільки посилювалася. Саме тому його ім'я згадується разом з ім'ям його зятя в євангельській оповіді (Луки 3:2). Обоє називали первосвященниками. Про високе становище Анни свідчить той факт, що Ісуса після арешту передусім повели до нього. «Необхідно було використати всю хитрість, лукавство і підступність Анни, щоб будь-якою ціною домогтися осудження Христа» (там само, с. 698).

Після допиту в Анні Христа відвели до первосвященника (Івана 18:24). Каяфа «був того року первосвященником» (в. 13).

Каяфа, член сім'ї Анни і садукей, був одним з найвпливовіших юдеїв того часу. Не надто переймаючись принципами моралі або богословською концепцією гріха, він прагнув отримати все можливе з нинішнього дня. Цинічний суддя, лицемірний первосвященник, нерозбірливий правитель, він дбав лише про власні інтереси. Час його «правління» збігався з

періодом служіння Христа. Христос постав перед судом цієї людини. Уперше ми стикаємося з Каяфою в суді синедріону. Збори були скликані з приводу воскресіння Лазаря. Про це чудо свідчило багато людей, і вони були готові заприсягтися, незважаючи на всі заперечення, що бачили Лазаря мертвим і бачили, як за словом Христа він повернувся до життя. Завдяки цьому чуду заява Христа про те, що Він – Месія, ставала щодень обґрунтованішою; становище ж правлячої верхівки юдеїв, навпаки, ставало щодень ненадійнішим. Синедріон був налаштований проти Ісуса. Якщо народ прийме Його як Месію, престиж вищої законодавчої влади юдеїв опиниться під загрозою. Псевдонаукова позиція садукей внаслідок воскресіння Лазаря втратила опору і похитнулася в самій своїй суті. Іван охарактеризував скрутне становище цих людей такими словами: «Зібрали первосвященники й фарисеї раду і говорили: Що нам робити? Адже Ця Людина робить багато чудес! Як залишимо Його, – то всі повірять у Нього; і прийдуть римляни, і віднімуть у нас і храм, і народ! Один же з них, Каяфа, що був того року первосвященником, сказав їм: Ви нічого не знаєте! Хіба не розумієте, що краще для вас, щоб Одна Людина померла за народ, а не щоб увесь народ загинув? Це він сказав не від себе, але, будучи того року первосвященником, пророкував, що Ісус мав померти за народ, – і не тільки за народ, але щоб і розсіятих Божих дітей зібрати разом. Отже, з того дня змовилися вбити Його» (Івана 11:47-53). «Сам того не усвідомлюючи, зарозумілий Каяфа визнав місію Спасителя... Язичники, маючи неясне уявлення того, що одна людина повинна померти за весь людський рід, доходили до того, що приносили людські жертви. Так само і Каяфа пропонував принести в жертву невинного Ісуса і таким чином спасти винний народ, але не від гріха, а в гріхах, щоб люди продовжували грішити» (Бажання віків, с. 540).

Каяфа в цій сцені постав як «горда, нетерпима, жорстока і владна людина» (там само, с. 539). Він був цинічним, непохитним, підступним, зарозумілим і владним. Те, як він звернувся до своїх соратників: «Ви нічого не знаєте» (Івана 11:49), свідчить про його самовпевненість і відчуття своєї всесильності. Він явно не відчував поваги до сивини. Він був цілком упевнений у міцності свого становища і нічого не боявся.

Вельми красномовно про риси особистості Каяфи свідчать його слова: «Що краще для вас...» (Івана 11:50). Це говорить політик. Те, що краще, – те і правильно! Негайна вигода має бути отримана будь-якою ціною! Проте Каяфа ще не закінчив: «Хіба не розумієте, що краще для вас, щоб Одна

Людина померла за народ, а не щоб увесь народ загинув?» (в. 50). Людське життя нічого не значило для нього! Якщо єдиним виходом зі скрутного становища є вбивство Ісуса з Назарета, чому ні? Перед нами неприкритий цинізм! Змітай усі перепони на своєму шляху і не дозволяй людям сумніватися! Так було вчинено змову. Ісус має бути прибраний з дороги будь-якою ціною і будь-якими дозволеними і недозволеними шляхами. Підкуп Юди, його зрада, термінове скликання синедріону в позаурочний час, про що деяких шановних членів синедріону навмисно не повідомили, – усе це результат політики, яку проводив Каяфа.

Коли Каяфа зіткнувся віч-на-віч із цілком зневіреним Юдою, він напрочуд відкрито продемонстрував свій цинізм. Юда зізнався суддям: «Я згрішив, видавши невинну кров» (Матв. 27:4). Первосвященник відповів з глузуванням: «А що нам до того? Сам дивися» (див. Бажання віків, с. 722). З презирством він відштовхнув Юду, заплативши йому певну суму грошей. Справу зроблено!

Тепер ми бачимо Ісуса, Котрий стояв перед Каяфою (див. Івана 18:13,14, 24-28; Матв. 26:57-65; Марка 14:53-65; Луки 22:54-65). Підступний первосвященник показаний тут у найгіршому світлі. Давайте уважно проаналізуємо ту подвійну гру, яку він вів. Він шукав неправдивих свідчень, щоб висунути звинувачення проти Ісуса, щоб засудити Його до смерті (Матв. 26:59-61). Проте навіть йому спочатку це не вдалося! Він намагався спровокувати Христа на висловлювання, які можна було б обернути проти Нього (Матв. 26:62; Марка 14:60). Потім він наказав Христу під присягою проголосити Своє переконання. Каяфа вимагав, щоб Христос сказав: «Він Месією чи ні» (див. Матв. 26:63; Марка 14:61). На це Ісус дав типово юдейську відповідь і відразу ж передбачив, що Каяфа одного разу буде свідком славного Другого приходу Сина Людського. «Христові слова вразили первосвященника... Перед його очима пройшли, як у панорамі, сцени Божого суду. На мить він побачив страхітливе видовище: відкриті могили, з яких підводяться померлі. Тоді напевно виявляться таємниці, які, на його думку, були приховані назавжди! Первосвященнику навіть здалося, ніби він стоїть перед Вічним Суддею, всевидячі очі Котрого проникають у його душу, виявляючи назавжди поховані там таємниці. Але ця картина нарешті зникла. Слова Христа зачепили його, садукей, за живе» (Бажання віків, с. 708).

Тоді первосвященник продемонстрував свою цілковиту зневагу до закону, роздерши навпіл свої священницькі шати (Матв. 26:65; Марка 14:63). «Докори сумління, змішані з люттю, змусили Каяфу вчинити те, що він учинив. Він з досадою корив самого себе за те, що повірив словам Христа» (Бажання віків, с. 708). Для нього настала вирішальна мить. Та він не скористався нею на добро. Він звинуватив Ісуса на підставі Його власного свідчення. Це також було незаконно. Він дозволив своїм наближеним висміювати і принижувати Христа (Матв. 26:67; Марка 14:65), що також заборонено законом. «Із жодним злочинцем не поводилися так безсердечно, як з Божим Сином» (Бажання віків, с. 710). І все це відбувалося в суді Каяфи!

Також далеко не в кращому світлі виглядав Каяфа, коли

ІСТОРІЯ ТАКСИСТА

Я приїхав за зазначеною адресою і посигнавив. Ніхто не виходив. Прочекавши кілька хвилин, я повторив сигнал.

Оскільки це мав бути один із моїх останніх рейсів, промайнула думка про те, щоб поїхати вже додому, але натомість я припаркував машину, підійшов до дверей і постукав...

— Хвилиночку, — відповів хриплий літній жіночий голос.

Я чув, як щось потягли по підлозі. Після довгої паузи двері відчинилися. Переді мною стояла невисока згорблена жінка віком 90 років. Вона була одягнена в ситцеве плаття і капелюх з вуаллю, немов з фільмів 1940-х років. Поруч із нею — невелика валіза.

Квартира виглядала так, наче ніхто не жив у ній вже багато років. Усі меблі були накриті простирадлами. Не було ні годинника на стінах, ні дрібничок, ні посуду на полицях. У кутку стояв картонний ящик, наповнений фотографіями і посудом.

— Чи не могли б ви допомогти мені донести мої речі? — запитала вона. Я відніс валізу в автомобіль, а потім повернувся, щоб допомогти жінці. Вона взяла мене під руку, і ми повільно пішли до автомобіля.

Вона продовжувала дякувати мені за доброту.

— Не варто, — сказав я їй. — Я просто намагаюся ставитися до своїх пасажирів так, як хочу, щоб ставилися до моєї матері.

— Ох, ти такий хороший хлопчик, — промовила вона.

Коли ми сіли в машину, вона дала мені адресу і запитала:

— Чи не могли б ви поїхати через центр міста?

— Це не найкоротший шлях, — швидко відповів я...

— О, я не заперечую, — сказала вона. — Я не поспішаю. Я прямую в хоспіс...

Я подивився у дзеркало заднього огляду. Її очі блищали.

— Моя сім'я давно виїхала, — продовжувала вона тихим голосом. — Лікар каже, що мені залишилося зовсім недовго.

Я мовчки простягнув руку і вимкнув лічильник.

— Яким маршрутом ви хотіли б поїхати? — запитав я.

Упродовж наступних двох годин ми об'їздили чимало вулиць міста. Вона показала мені будинок, де колись працювала ліфтером.

Ми проїхали через район, де вони з чоловіком жили, як тільки одружилися. Вона показала мені меблевий склад, який колись був танцювальним залом, де вона маленькою займалася хореографією.

Іноді вона просила мене пригальмувати перед конкретним будинком чи провулком і сиділа, вдивляючись у темряву, нічого не кажучи.

Потім вона раптом сказала:

— Я втомилася, мабуть, поїдемо вже. Мовчки, ми поїхали за адресою, яку вона дала мені. Це була низька будівля, щось на зразок маленького санаторію.

Два санітари підійшли до машини, як тільки ми підїхали. Вони були уважні, допомогли їй вийти. Напевно, чекали її.

Я відкрив багажник і заніс маленьку валізу всередину. Жінка вже сиділа в інвалідному візку.

— Скільки я вам винна? — запитала вона, діставши сумочку.

— Ніскільки, — сказав я.

— Ви ж повинні заробляти на життя, — заперечила вона.

— Є й інші пасажирі, — відповів я.

Майже не замислюючись, я нахилився і обійняв її, вона міцно притулилася до мене.

— Ти дав бабусі трохи щастя, — промовила вона. — Дякую тобі.

Я потиснув їй руку і пішов. За мою спиною зачинилися двері. Це був звук закриття ще однієї книги життя...

Я не брав більше пасажирів на зворотному шляху. Я поїхав, занурений у свої думки. Для інших того дня я був втрачений... Ледве міг розмовляти. А що, якби я відмовився виконати її прохання або посигнавив кілька разів і поїхав?.. Проте я точно знаю, що нічого важливішого у своєму житті ще не робив. Ми звикли вважати, що наше життя обертається навколо визначних моментів, але визначні моменти часто настають для нас зненацька, красиво «запаковані» в те, що інші можуть вважати дрібницею.

МОЛОДІЙ МАМІ

Я знаю недоспані ночі
Й турботи щоденні твої,
Коли твою рідну доцю
Бентежить неспокій чи біль.

Біль серце твоє розриває.
Хіба ж тоді можна заснути?!
Дитинку ти з боєм тримаєш...
Якби ж так було ніч одну!

Із болями йдуть чередою
У темряві ночі і дні.
Дитинку лікуєш любов'ю,
Що дана Всевишнім тобі.

Для тебе ніщо не існує,
Коли твоє хворе дитя,
Його тільки бачиш і чуєш,
Бо в ньому твоє все життя.

Про все ти тоді забуваєш,
І спокою більше нема,
Коли його болі сприймаєш
Невидимі серцем сама.

І легше, коли співчують
Та ще й допомогу дають,
Тоді трохи болі зникають,
Які твоє серденько рвуть.

Ніколи сама не лишайся,
Завжди допомоги проси,
Всевишнього ти не цурайся,
Додасть Він здоров'я і сил.

Він — Лікар найкращий, безцінний,
І кожного в Нього життя.
Лікує Він кожну людину
Й твоє полікує дитя.

Михайло Михайлюк

ЧОМУ З ВІКОМ ЧАС ДЛЯ ВАС «ПОЧИНАЄ ЙТИ» ШВИДШЕ?

«Як летить час!» — як часто ці слова зриваються з вуст старшого покоління. Американський біолог Роберт Сотерн провів експеримент, щоб з'ясувати, як змінюється сприйняття часу з віком, і дійшов висновку, що чим старшою стає людина, тим швидше, на її погляд, збігає час.

Сотерн протягом 45-ти років свого життя щодня вимірював свій кров'яний тиск, температуру, частоту серцебиття і визначав суб'єктивну оцінку швидкості плину часу. Усі отримані результати біолог записував. Чим старшим він ставав, тим точнішими були його оцінки. Час, здавалося, трохи-построху прискорювався.

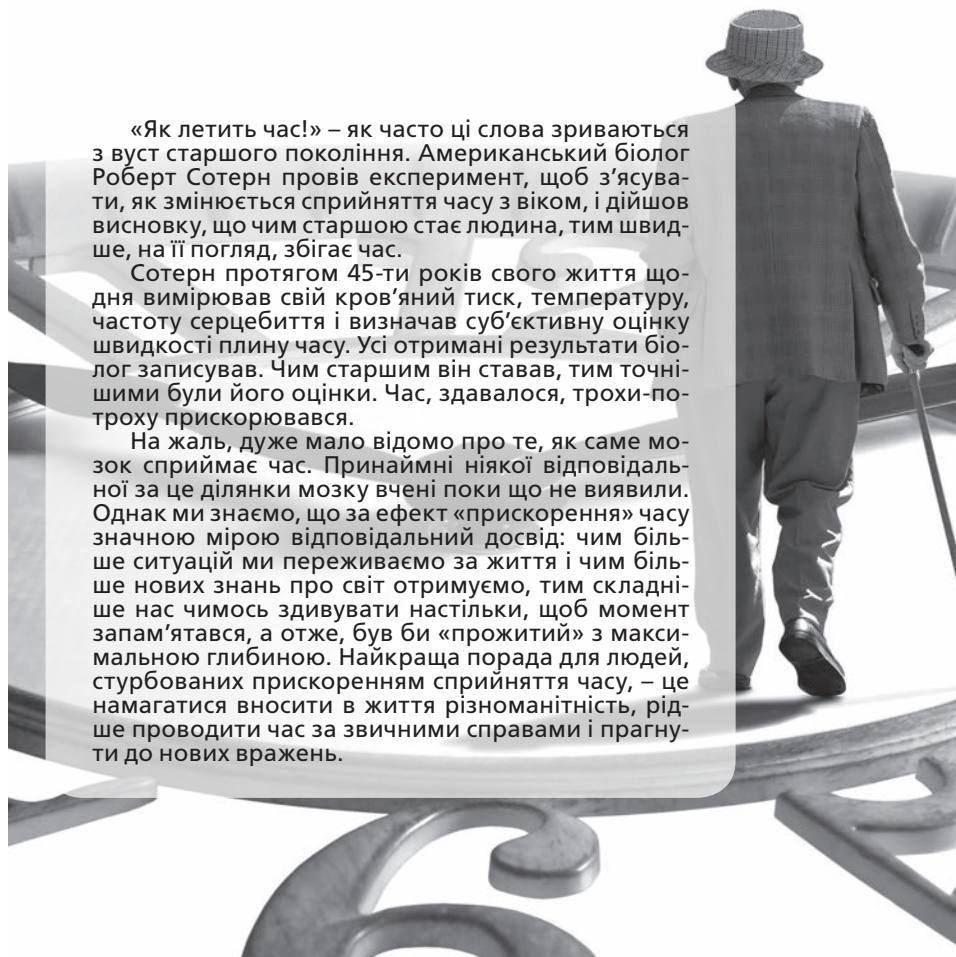
На жаль, дуже мало відомо про те, як саме мозок сприймає час. Принаймні ніякої відповідальної за це ділянки мозку вчені поки що не виявили. Однак ми знаємо, що за ефект «прискорення» часу значною мірою відповідальний досвід: чим більше ситуацій ми переживаємо за життя і чим більше нових знань про світ отримуємо, тим складніше нас чимось здивувати настільки, щоб момент запам'ятався, а отже, був би «прожитий» з максимальною глибиною. Найкраща порада для людей, стурбованих прискоренням сприйняття часу, — це намагатися вносити в життя різноманітність, рідше проводити час за звичними справами і прагнути до нових вражень.

висував звинувачення проти Христа перед Пилатом; схоже, в очах намісника він був головним переслідувачем Ісуса (Матв. 27:12). Коли Пилат запитав первосвященників про те, яким буде вирок, юдеї відчували сумнів у голосі римлянина. Їхня відповідь показувала, що вони не бояться правителя: «Якби Він не був злочинцем, ми не видали б Його тобі» (Івана 18:30). На слова Пилата: «Візьміть Його і судіть Його за вашим Законом» — юдеї відповідали з невдоволенням: «Нам не можна нікого страчувати» (Івана 18:31). Дві безпринципні людини, юдейський первосвященник і римський прокуратор, прекрасно зрозуміли один одного в цьому діалозі. Події стягувалися петлею навколо злочасного Пилата, а юдеї тим часом ставали дедалі зухвалішими. Крім того, можливо, саме Каяфа особисто підбурював натовп, щоб люди вимагали звільнення Варавви (див. Марка 15:11; Матв. 27:20), спонукав людей кричати: «Розіпни», а на Голгофі першим насміхався з розп'ятого Спасителя (Матв. 27:41-43). Тоді, у п'ятницю, надвечір, Каяфа, мабуть, вважав, що він досяг своєї мети: його ворог мертвий,

і самою Своєю смертю Він достатньо принижений. Такою цинічною людиною був Каяфа.

Таким чином, характер Каяфи яскраво проявився біля голгофського хреста. Холодний і розважливий, безсердечний і жорстокий, невблаганний інтриган, він робив усе тільки заради власного блага. Почуття інших людей, потреби народу і всього людства у вічності — усе це і багато іншого, не менш цінного, він був готовий зневажити, аби домогтися виконання своїх цілей і бажань. Його життя було переконливим свідченням тієї великої істини, що навіть на вищому релігійному посту людина може скотитися до цілком безбожного існування і жити лише нинішнім днем. Близькість до священних речей сама собою не може зробити людину святою. Священний пост може виявитися безсилим освятити думки і спрямувати людину на шлях християнського життя. Тож остерігаймося того, щоб нам не стати байдужими до священної істини, у яку ми віримо, і щоб своїми справами не зневажити Спасителя, Котрого ми визнаємо.

Л. Хардінг

НАВІТЬ ДИТЯ

«А сирійці вийшли були ордами, і взяли до неволі з Ізраїлевого краю малу дівчину, і вона usługувала жінці Наамана» (2 Цар. 5:2).

Будучи рабинею, далеко від свого дому, ця дитина, однак, була одним із Божих свідків. Сама того не усвідомлюючи, вона виконувала завдання, задля якого Бог обрав Ізраїль Своїм народом. Прислугуючи в язичницькому домі, дівчинка глибоко співчувала своєму господареві в його хворобі; пам'ятаючи здійснені Єлисеєм чудеса зцілення, вона сказала своїй пані: «Ох, коли б пан мій побував у того пророка, що в Самарії, то він вилікував би його від прокази його!» Вона знала, що Єлисей володів небесною силою і вірила, що Нааман міг отримати зцілення цією силою.

Поведінка дівчинки – невилічності в язическому домі – є могутнім свідченням на користь отриманого в ранньому дитинстві виховання в батьківському домі. Батькам і матерям виявлено найвищу довіру щодо піклування та виховання своїх дітей. Батьки закладають основи звичок і характеру дітей. Від їхнього особистого прикладу і виховання багато в чому залежить майбутнє дітей.

Благословенні батьки, життя яких є справжнім відображенням Божественного життя, так що обітниця й Заповіді Божі пробуджують у дітях вдячність і шанобливість; щасливі батьки, ніжність, справедливість і довготерпіння яких свідчать дитині про любов, справедливість і довготерпіння Бога. Виховуючи в дитині любов, довіру і пошук стосовно себе, вони навчають її любити, довіряти і користися Небесному Отцеві. Батьки, котрі передають дитині такий дар, забезпечують її скарбом, ціннішим за багатства усього світу, немінущими, як сама вічність, цінностями.

Ми не знаємо, до якого служіння будуть покликані наші діти. Вони можуть провести своє життя в колі сім'ї, виконувати звичайну працю або ж, як учителі Євангелія, вирушати в язичницькі краї. Та чим би люди не займалися, усі вони покликані бути Божими місіонерами, служителями благодаті для світу.

Той, Хто послав маленьку дівчинку-ізраїльтянку на допомогу Нааману, сирійському воєначальникові, посилає сьогодні чоловіків, жінок і молодь до тих, хто потребує Божественної допомоги й керівництва.

ЮНАЦТВО

Одним з найскладніших періодів виховання дітей вважається вік від 14 до 17 років. У ці роки відбувається глобальна перебудова свідомості й усього організму. Перетин соціальних, гормональних і психологічних проблем дуже болісно позначається на психологічному стані підлітків і вимагає грамотного та виваженого ставлення. Підлітковий період – важке випробування не тільки для батьків і вчителів, а й для самого тінейджера. Усі підліткові проблеми обов'язково потрібно вивчати та враховувати в спілкуванні з дітьми цього віку.

ГОРМОНАЛЬНІ ЗМІНИ

Гормональні зміни в організмі підлітків помітні не тільки через ріст угору, але й за їхньою поведінкою. З'являється юнацька приналежність і свіжість обличчя: у дівчаток – плавність рухів; у хлопчиків – мужність у поставі та поведінці. Проте все ж підлітки залишаються надзвичайно чутливими і дратівливими. Часто життєві ситуації в групі або в сім'ї розцінюються як загроза. Причина цього – гормон кортизол, який виділяється під час тривалих стресових ситуацій. Це призводить юнаків та дівчат до виснаження і депресії. Батьки, не знаючи про такі серйозні гормональні зміни в організмі дітей, дивуються несподіваним різким реакціям підлітків. Не потрібно обурюватися, кричати, принижувати їх. Будьте більш урівноваженими, стриманими та спокійними в рішеннях, чим ви покажете своїм дітям приклад володіння собою і своїми емоціями в критичні хвилини. Без цього прикладу неможливо виховати таких дітей, які будуть вам підтримкою у скрутні хвилини життя в майбутньому, коли ви потребуватимете когось, хто міг би вас вислухати. Що в поведінці батьків може провокувати виділення цього гормону? Будь-яка загроза, залякування, звинувачення, холодність, недоступність, авторитарність – усе це сприяє психологічній напрузі та віддаленню один від одного дітей і батьків.

Другий гормон, який впливає на поведінку дітей цього віку, – окситоцин. Це гормон закоханості та прихильності. Він підвищує здатність до спілкування, активізує хімічні зв'язки в любовних долях кори великих півкуль, які відповідають за свідомість і соціальну поведінку. Саме тому в цьому віці часто з'являється та горезвісна «перша закоханість», про яку потім усі пам'ятають і з розчуленням розповідають про прекрасні чуттєві переживання цього періоду. Окситоцин викликає почуття глибокого задоволення, спокою, довіри і знижує тривогу. Це є небезпечною для недосвідчених закоханих підлітків. Окситоцин може спровокувати закоханих переступити заборонені кордони близькості, якщо

вони не попереджені про цю небезпеку. Багато молодих людей потім жалкують про те, що сталося, тому що наслідки занадто складні та неворотні – раннє батьківство і материнство. Якщо батьки володіють необхідною інформацією, використовують її у вихованні, своєю поведінкою підкреслюють, що розуміють, дбають про дітей, проводять довірливі бесіди, безпека мине через деякий час і в пам'яті залишиться вдячність і радість від взаєморозуміння в стосунках між батьками та дітьми.

СОЦІАЛЬНІ ЗМІНИ

Період від 14 до 17 років – вік особливих вимог і претензій. Діти мають загострене почуття вірності та справедливості. У пошуках ідеальної дійсності вони вірять у те, що багато чого у світі можна змінити. Вони хочуть повернути світ і вірять, що це можливо. У пошуках сенсу буття юнаки та дівчата починають визначати для себе авторитети, приймають настанови, досліджують моделі, які допомогли б зорієнтуватися в ситуації. Їм необхідні приклади для наслідування і люди, яким вони зможуть довіряти. Іноді вони не говорять про це нікому, але шукають і аналізують це питання. Саме тому багато політичних лідерів використовують студентську молодь для підтримки своїх ідей у різних політичних баталіях. Якщо в сім'ї авторитетом є Біблія і Бог, то саме в цьому віці ці цінності набувають ваги для правильних рішень. На превеликий жаль, у багатьох сім'ях Біблія не використовується як джерело правильних думок, емоцій, рішень і гідного життєвого вибору. Юнаки та дівчата цього віку, вибираючи свої життєві цілі, можуть прийняти принципи Біблії, якщо це питання було донесене до них переконливо. Дослідження показали, що старші підлітки більш здатні до прийняття рішень, ніж молодші. З іншого боку низька самооцінка, набута з раннього дитинства, тиск із боку однокласників, а також надмірна опіка або авторитарність у родині, коли права підлітка невинуватно обмежені, можуть перешкоджати прийняттю правильних самостійних рішень. Не втрачайте можливість, дорогі батьки, похвалити своїх дітей за обдумані і розумні вибір, за добрий вчинок або крок у правильному напрямку.

ПСИХОЛОГІЧНІ ЗМІНИ

Старший підлітковий вік – це вік пошуку інформації, яка допоможе прийняти деякі рішення, знайти вихід зі створених ситуацій. Сьогодні джерелом такої інформації переважно вважається Інтернет.

Підлітки рідко користуються книгами із цією метою. Проте часто Інтернет виявляється неперевіреними джерелом, а отримана інформація нерідко

згубно впливає на хиткі принципи та розум молоді, яка сприймає думки і поради авторів різних сайтів як авторитетну думку.

Хлопці починають відчувати себе дорослими і самостійними. Іноді навіть упертими. Якщо в цей час немає поруч авторитетного і «правильного» лідера, може трапитися непередбачувана ситуація і неприємність у правовій сфері або небажана розмова в поліції. Часто хлопці в цьому віці через непорозуміння в батьківському домі та відсутність позитивного лідера потрапляють у кримінальні угруповання, компанії наркоманів або сексуальних збоченців.

Свій внутрішній світ хлопці починають не тільки будувати, але й активно захищати від зовнішнього вторгнення. Починається боротьба за власну територію. Свою кімнату він може зачиняти на замок, окреслювати або відгороджувати (якщо не має своєї ізольованої кімнати) кут, стіл, ліжко, місце в шафі, книги, записи, речі. Починається боротьба з тими членами сім'ї, які порушують межі його території. Такі порушення підлітки сприймають як особисту образу. Батькам потрібно прийняти ці вимоги дитини щодо меж і навчити менших членів сім'ї поважати їх, адже, підостаючи, кожен теж вимагатиме поваги та невтручання у власний простір.

Період із 14 до 17 років часто називають вибухонебезпечним, уразливим, важким, кризовим, перехідним і навіть доленосним. Це часто пов'язано з непереборним бажанням покінчити з контролем школи та батьків. Самостійні кроки до звільнення від цього контролю не завжди бувають правильними, тому що активний пошук себе і самостійних рішень відбувається методом проб і помилок.

Як уникнути загострень у відносинах зі старшими підлітками?

1. Усі сімейні питання повинні вирішуватися в душі поваги та діалогу. Це правило ніколи не старіє, завжди себе виправдовує і приносить хороший результат у спілкуванні з дітьми будь-якого віку.

2. Виховуйте силу волі дитини змалку. Воля – це панівна сила в природі людини, що підкоряє собі всі інші можливості. Воля – це не смак або схильність, а здатність вирішувати. Кожній дитині потрібно дати зрозуміти, що таке справжня сила волі та наскільки велика відповідальність за цей дар Бога. У підлітковому періоді це буде фундаментом для формування відносин нової якості.

3. Значно легше впоратися зі зростанням потреб психіки старших дітей у тому випадку, якщо від самого народження батьки не забувають, що потрібно керувати здатністю дитини правильно вибирати. Про це ми говорили на самому початку наших міркувань у попередніх статтях.

4. Стежте за своїм мовленням, контролюйте слова, якими ви звертаєтеся один до одного і до дитини. Гучний наказовий тон у розмові з дітьми будь-якого віку неприпустимий, тим більше зі старшими підлітками.

5. Поведінка наших дітей – це відображення наших помилок і недоліків або достоїнств і перемог. У зв'язку із цим потрібно пам'ятати, що проблеми у відносинах з дітьми – це наші проблеми. Не зривайте своє невдоволення і злість на дітях. Шукайте і виправляйте свої помилки.

6. Якщо допущені помилки стосувалися ваших відносин з дітьми, проявіть мужність і попросіть пробащення у дітей. Ваш особистий приклад навчить їх, як слід чинити, якщо людина помилилася. Не вимагайте вибачень тільки від дітей.

7. Батьки повинні бути зразком самовладання. Саме це може стати основою добре вихованих, благородних дітей, які не дозволяють собі образливих слів, тону або крику. Якщо все ж таке проявляється з боку дітей, то поставте собі запитання: «Коли ми встигли навчити цього своєї дитини?» Діти вчаться не тільки вухами, а й очима.

«Батькам слід бути спокійними, неквапливими, вільними від збудження і нервового поспіху. Як для них, так і для дитини така поведінка буде школою, в якій вони навчаються дисципліни. Нехай наші приємні, підбадьорливі слова, завжди будуть схожі на світлі сонячні промені в нашому будинку, в нашій родині» (Е. Уайт. Виховання дітей, с. 216-217).

Лідія Нейкурс

БУРЯК

Буряк завдяки своїм корисним і цілющим властивостям має широкий спектр застосування в народній медицині. Корисні властивості буряка обумовлені наявністю в коренеплодах різних вітамінів (групи В, РР та ін.), бетайну, мінеральних речовин (йоду, магнію, калію, кальцію, заліза та ін.), біофлавоноїдів. Вживається як загальнозміцнювальний засіб, який покращує травлення та обмін речовин.

Буряк – джерело вітаміну С, міді та фосфору. Він виводить токсини з організму. Листя буряка містить багато вітаміну А, а коріння – вітаміну С. Споживання буряка попереджає появу або зростання злоякісних пухлин.

Уміст вітаміну В₉ у буряку ідеально підходить для запобігання хворобам серця, анемії, лейкемії, а також сприяє виробленню гемоглобіну. Буряк має омолоджувальні властивості завдяки вмісту фолієвої кислоти, яка сприяє утворенню нових клітин. Наявність у буряку кварцу робить його корисним для здоров'я кісток, артерій та шкіри. Незважаючи на всі його переваги, необхідно знати, що червоний буряк може зашкодити тим, у кого слабкий шлунок або підвищена кислотність.

Буряк корисний для людей, які страждають затримкою рідини в організмі та ожирінням. Він очищає не тільки нирки, але й кров, зменшуючи кислотність організму і сприяючи очищенню печінки. Цей овоч стимулює роботу мозку і виводить токсини, які можуть накопичуватися в організмі, запобігаючи передчасному старінню.

Буряк допомагає організму засвоювати вітамін групи В і сам містить багато вітамінів. Варений буряк, буряковий відвар – вдалі проносні і сечогінні засоби. Сік сирого буряка корисний при гіпертонії.

ЛІКУВАЛЬНІ ВЛАСТИВОСТІ БУРЯКА

Про лікувальні властивості столового буряка можна говорити чимало. Буряк корисний і при захворюваннях печінки. Він сприяє змиченню стінок капілярів. Речовини, що містяться в коренеплодах, володіють судинорозширювальною, протисклеротичною та заспокійливою дією. Вони сприяють виведенню надлишкової рідини з організму і забезпечують нормальну роботу серця. Буряк рекомендований для профілактики і лікування гіпертонії, атеросклерозу та інших захворювань серцево-судинної системи.

Коренеплоди буряка містять багато пектинових речовин, завдяки чому володіють сильними захисними властивостями від впливу радіоактивних і важких металів. Крім того, пектинові речовини сприяють виведенню холестерину і затримують розвиток шкідливих мікроорганізмів у кишківнику.

Буряк має також кровотворні властивості завдяки високому вмісту в коренеплодах заліза та міді. Його застосовують при різних ступенях анемії і в

разі зниженої міцності стінок кровоносних судин.

Корисний буряк у разі виснаження організму та ослаблення після перенесених захворювань. У таких випадках рекомендують пити свіжий буряковий сік не менш ніж тричі на день до їжі.

ВЛАСТИВОСТІ ВАРЕНОГО БУРЯКА

Варений буряк, на відміну від багатьох інших овочів, здатний зберігати свої корисні властивості. Річ у тім, що вітаміни групи В і мінеральні солі не дуже чутливі до нагрівання. Мінеральні речовини буряка переважно лужної природи, що, зважаючи на наше здебільшого кислотне харчування, є неабияким благом.

Буряки містять групу біологічно активних речовин, які називаються бетайнами, це метильовані похідні амінокислот. Назва походить від латинського *Beta* – буряк.

Неважно здогадатися, звідки походить назва і де вперше виявили цю речовину. Буряковий бетайн сприяє засвоєнню білків і зниженню артеріального тиску, перешкоджає розвитку атеросклерозу і регулює жировий обмін, зменшуючи ризик ожиріння (особливо ожиріння печінки). Ця речовина міститься і в коренеплодах, і в листі буряків, при нагріванні практично не руйнується.

Людям, що страждають сечокам'яною хворобою та іншими порушеннями обміну речовин (при різних захворюваннях нирок і сечового міхура), слід обмежити вживання буряка через вміст у ньому щавлевої кислоти.

КОРИСНІ ВЛАСТИВОСТІ БУРЯКА. БУРЯКОВИЙ СІК. ЛІКУВАННЯ БУРЯКОМ І БУРЯКОВИМ СОКОМ

Сік буряка – найцінніший для утворення червоних кров'яних тілець і для покращення крові взагалі. Жінкам він найбільш корисний, якщо його пити щонайменше 0,5 л на день в суміші з морквяним соком.

Буряк володіє й очисними властивостями, але починати пити буряковий сік слід поступово, оскільки вживання однієї склянки соку за один прийом може одразу викликати очисну реакцію, а як наслідок можливе незначне запаморочення або нудота. Досвід показує, що спершу краще пити суміш, де переважає морквяний сік, а потім поступово збільшувати кількість бурякового соку, щоб організм краще сприймав його очисну дію. Зазвичай достатньо від 1 до 1,5 склянки соку двічі на день. Під час клімактеричного періоду така процедура дає більший постійний ефект, ніж дія ліків на синтетичних гормонах.

Найважливішою властивістю буряків є те, що вони містять понад 50 % натрію і тільки 5 % кальцію. Це сприяє розчинності солей щавлевої кислоти, які внаслідок вживання вареної їжі накопичуються в кровоносних

судинах. Буряковий сік рекомендований до вживання при розширенні вен, їх затвердінні або згущенні крові, що спричиняє високий тиск та інші порушення серцевої діяльності.

Вміст кальцію в буряках забезпечує загальне живлення клітин організму, а вміст хлору є засобом, що очищує печінку, нирки та жовчний міхур, стимулюючи діяльність лімфи в усьому тілі.

Суміш морквяного і бурякового соків – це найкращий природний кровотворний препарат. Він стимулює утворення еритроцитів, покращує пам'ять, особливо при атеросклерозі, розширює кровоносні судини. При гіпертонічній хворобі, недокрів'ї, невроті та безсонні він незамінний.

Буряковий сік краще залишити на кілька годин у холодильнику, зняти піну і вживати в суміші з морквяним соком у співвідношенні 1:4. Свіжий сік покращує стан хворих злоякісними пухлинами (пити не більше 100 мл на добу). Сік отримують як з коренеплодів, так і з молодого бадилля.

При фарингіті й ангіні можна полоскати горло соком 5-6 разів на день. При нежиті – капати в ніс. При нежиті з густими виділеннями – промивати вареним буряковим соком. При діабеті – пити свіжий сік по 1/4 склянки 4 рази на день. При хронічній нежиті – промивати за допомогою піпетки ніс настійним і прокислим відваром буряка.

Цей овоч також покращує слух: зварити очищений буряк, вичавити сік, капати в кожне вухо по 3-4 краплі.

Крім того, буряк – це багате джерело різних вітамінів, органічних солей, мікроелементів і клітковини. У ньому оптимально поєднуються солі калію та кальцію, містяться солі кобальту, необхідні для синтезу гемоглобіну та вітаміну В₁₂, а також йод, який відіграє важливу роль у роботі щитовидної залози.

До складу буряка входять також фолієва кислота – природний прискорювач синтезу крові – і вітаміноподібна речовина бетайн, що впливає на нормалізацію жирового обміну.

Буряк можна вживати в сирому, вареному, запеченому вигляді, а також у вигляді свіжовичавленого соку. До того ж у їжу підійдуть як «вершки», так і «корінці» цього овочу.

З буряка можна готувати різні салати, комбінуючи третій або порізаний коренеплід зі свіжими зеленими листками, невеликою кількістю моркви, оливкової олії і часнику. Слід уникати вживання солі, а життєвий хліб включати в раціон лише для того, щоб легше було пити буряковий або буряково-морквяний сік.

Іноді один прийом буряка можна замінювати морквою. У такому разі необхідно додатково з'їдати столову ложку сметани, оскільки цей коренеплід засвоюється організмом тільки в поєднанні з жирами.

Наталія Єршова

«АРОМАТНЕ ЧУДО»

ІНГРЕДІЄНТИ:

- 4 невеликі буряки
- 1 морква середнього розміру
- 3 зубчики часнику
- 3 ст. л. оливкової олії
- 1,5 ч. л. меду
- 1 ч. л. прованських трав
- 1/2 ч. л. солі
- 1-2 ст. л. соєвого соусу
- 300 г вишні, журавлини або будь-яких кисло-солодких ягід
- півпучка зелені (кріп, петрушка)

ПРИГОТУВАННЯ:

1. Спочатку готуємо маринад. Для цього змішайте оливкову олію, мед, соєвий соус, прованські трави, сіль, зелень. Додайте ягоди, помініть їх у маринаді, усе добре перемішайте.

2. Буряк наріжте скибочками, моркву – брусочками.

3. Перемішайте буряк з маринадом.

4. Підготуйте форму: застеліть її фольгою, щоб не допустити витікання соку. Викладіть замаринований буряк, на нього моркву і цілі зубчики часнику.

5. Накрийте фольгою верх, поставте у розігріту до 200° С духовку на 45-55 хв.

6. Страва смачна і в теплом, і в холодному вигляді. Не забувайте полити її соусом, який утворився, та за бажанням посипати кедровими горішками.

Страву можна вживати і як самостійну, і як доповнення до гарніру!

Смачного!

БІБЛІЙНІ УРОКИ

- «Вірую» (укр./рос.)
- «Нове життя» (укр./рос.)
- «Дивовижні факти» (укр./рос.)
- «Сила відродження» (укр./рос.)
- «Discover» (рос.)

УРОКИ ДЛЯ ДІТЕЙ

- «Небесна перлинка» (укр./рос.)
- «Дивовижні факти» (укр./рос.)

УРОКИ ДЛЯ ПІДЛІТКІВ ТА МОЛОДІ

- «Формула життя» (рос.)

УРОКИ ІЗ ПСИХОЛОГІЇ СІМЕЙНИХ ВІДНОСИН

- «Когда любовь возвращается домой» (рос.)

Замовляй безкоштовний курс для себе або своєї сім'ї

0 800 30 20 20 (*безкоштовно з мобільних та стаціонарних телефонів України)

Пройди інтерактивний курс вивчення Слова Божого на сайті **bible.ua** та **ОТРИМАЙ ПОДАРУНОК**

ВИВЧАЙМО БІБЛІЮ РАЗОМ!

Радіо «Голос надії» — це промінь надії у кожен дім та в кожне серце.

radio.hope.ua

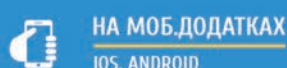
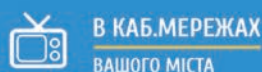
ДЕ СЛУХАТИ?

- В Інтернеті **24/7** radio.hope.ua
- Через додатки для Android та iOS
- Через TuneIn, SmartTV
- В офлайн-режимі через подкасти
- На УР-1 **СБ 17:30 / НД 07:55**
- УР-2 **ПН 18:55 / ВТ 18:45**

Завжди на зв'язку **0 800 30 20 20**

РАДІО, ЯКЕ ДАРУЄ НАДІЮ ...

ЗУСТРІЧАЙТЕ **НОВИЙ ПРОЕКТ** НА ТЕЛЕКАНАЛІ «НАДІЯ»

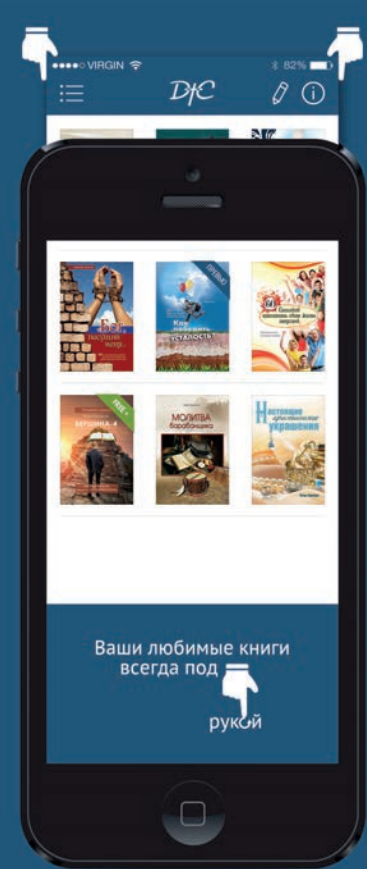
дивіться в жовтні

СЛОЖНЫХ ТЕКСТОВ НЕТ

Теперь мы в App Store

Приложение: «LifeSource»

Наша адреса

Щомісячна газета «Вічний Скарб»

Видавець — християнське видавництво «Джерело життя»

Відповідальний за випуск: директор видавництва «Джерело життя» Василь Джулай
Головний редактор видавництва: Лариса Качмар
Богословська експертиза: докторант богослов'я Ігор Корещук
Відповідальний редактор: Яна Хорошко
Над номером працювали: Олена Котлярова, Олена Мехоношина
Відповідальна за друк: Тамара Грицюк
Коректори: Ганна Борисовська, Людмила Шаповал
Дизайн та верстка: Артур Антер
Наклад: 100 000 прим.

Адреса: 04071, м. Київ, вул. Лук'янівська, 9/10-А
e-mail: dzherelo@ukr.net; тел.: (044) 467-50-72

Якщо Ви бажаєте пожертвувати кошти на розвиток газети, то можете це зробити через банк.

Наші реквізити:

Ідентифікаційний код:

ЄДРПОУ 19350731

Адреса: 04071, м. Київ,

вул. Лук'янівська, 9/10А

Рахунок: 26006149457

МФО 380805

Найменування банку

«РАЙФФАЙЗЕН БАНК АВАЛЬ» у м. Київ

Редакція залишає за собою право друкувати матеріали в дискусійному порядку, не поділяючи поглядів автора, а також право редагувати і скорочувати тексти. Рукописи не рецензуються і не повертаються. Оголошення, реклама та листи дописувачів друкуються мовою оригіналу. Листування ведеться лише на сторінках газети. Відповідальність за зміст статей несе автор.

Свідоцтво про державну реєстрацію
Серія KB №8176 від 03.12.2003

